

சுத்திராபுத்திர நாயனார்

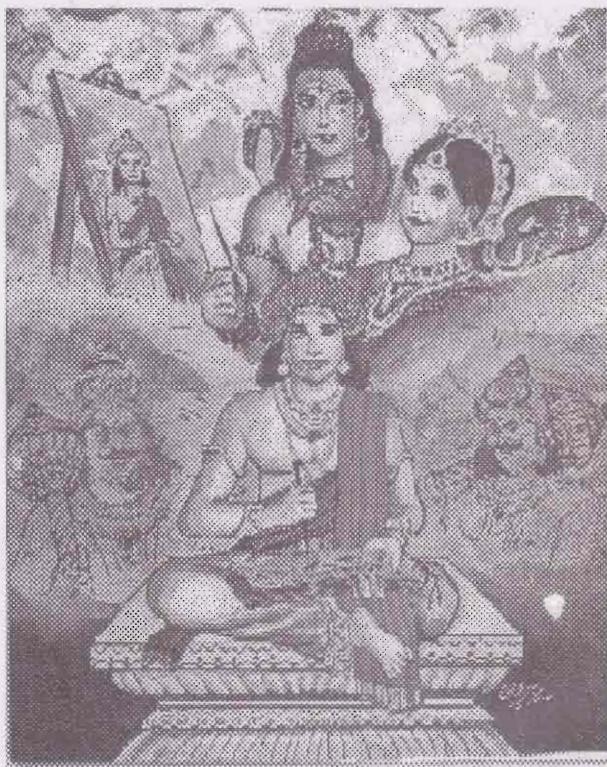
கதை

அஷ்டலங்கு வெள்ளீடு

२
சிவமயம்

ஸ்ரீந்திராபுந்தி நாயனாக்ஞை

அவிடலசாமி பதிப்பகம்

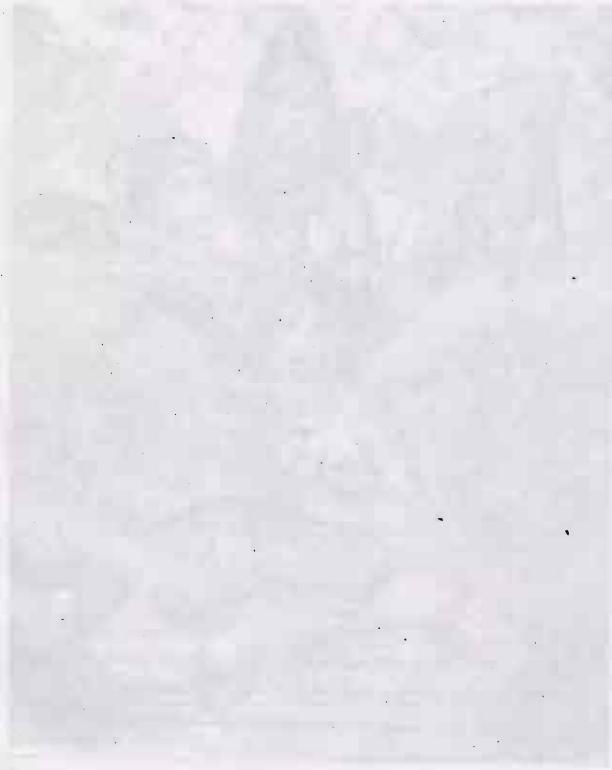
320, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி : 334004

தலைமையகம் :- த. பெ. இ : 1 , கைதடி.

ମୁଦ୍ରାକାରୀ ପତ୍ର ପରିଚୟ

ମୁଦ୍ରାକାରୀ ପତ୍ର ପରିଚୟ

ପ୍ରକାଶକ ପରିଷଦ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ

ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ

ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ

ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ

பதிப்பாளர் : அஷ்டலகஷ்மி பதிப்பகம்
320, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு - 11.

பதிப்பாசிரியர் : திரு. ஆணுமுகம் கந்தையா J.P.

விலை : ரூபா

*Typesetting : Comprint
40, Shoe Road,
Colombo 13. Tel : 434301*

திருநூல்
உத்திரம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

பதொபகரி : ஸ்ரீஸ்தி கவுண்டிதாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமார்ப்ப ஸ்வாமிகள்

ஞானசாஸ்திர முறையின் அதிமுதவர்

ஆதீன முந்தவர் : ஸ்ரீஸ்தி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமார்ப்ப ஸ்வாமிகள்

இரண்டாவது குழுமங்கள் எதிர்த்தும்

தொகைபேசி : 2 4 0 2 8

நல்லூர், யாழ்ப்பாளையம்

இலங்கை

"அஞ்சாச்சி செய்த்"

சிவனேயச் செல்வர்களே!

சித்திர புத்திரநாயனாரினுடைய கதை நால் வடிவில் வெளிவருவதையிட்டு மனமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். சைவ ஆலயங்கள் தோறும் சித்திரை மாத பூரண திதியில் நாயனாரினுடைய கதையை படித்து பயன் சொல்லி சித்திரைக்கஞ்சி வார்ப்பது வழமையாகி வந்துள்ளது. இறைவனுடைய திருவுள்ளப் பாங்கின் வண்ணம் மக்கள் செய்கின்ற பாவுண் ணியங்கள் ஆவணப்படுத் துவது நாயனாரினுடைய பணியாகவுள்ளது. அவரினுடைய கதையை படித்துப் பயன் சொல்ல போதிய நூல்கள் கையிருப்பில் இல்லாத வேளையில் சமய, சமூகப் பணிகள் ஆற்றும் கைதழி அஷ்டலகுழி அச்சகத்தினரால் வெளியிடப்படுவது அனைவருக்கும் மனமகிழ்ச்சியை தரக்கூடிய விடயமாகும். இவ் அச்சகத்தின் பணி சிறந்து விளங்கவும், சைவமக்கள் யாவரும் இன் நூலைப் பெற்று சிறந்து விளங்கவும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“ஞாலம் நின் புகலீற யாகவேண்டும்

இந்லவாய் இறை எம் மாவீசீய”

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.

இரண்டாவது குழுமகாசந்தினம்

ஸ்ரீஸ்தி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமார்ப்ப ஸ்வாமிகள்

சித்ரா பெளரணமியும் சித்ரகுப்த பூஜையும்

இப்பூவுலக மாந்தர்களுக்குப் புண்ணியம் சேர்க்கின்ற தினம் சித்ரா பெளரணமி தினம் அதுவும் குறிப்பாக சித்ரா பெளரணமியன்று பிறந்த சித்ரகுப்தனுக்கு மேல் புண்ணியம் அடையலாம்

சித்ரகுப்தர்

அபாரசக்தி வாய்ந்தவர்

ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளும் செய்கின்ற பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்ப பலா பலன்களை அனுபவிக்க செய்கின்றவர்

எல்லோருடைய நடவடிக்கைகளையும் ரகசியாகக் கண்காணிக்கின்றவர் எமதர்மராஜாவின் கணக்குப்பிள்ளை

பார்வதி பரமேஸ்வரனின் சித்திர புத்திரர்

காமதேனுவின் புத்திரர்

இந்திரன் இந்திராணியின் வளர்ப்புமகன்

அவரைசித்ரா பெளரணமியன்று பூஜை செய்து வணங்குவதன் மூலம் சர்வ பாவங்களும் நீங்கும், சகல சென்பாக்கியங்களும் சித்திக்கும்.

பூலோக சிருஷ்டிக்கு முன்னர் யாராருக்கு என்னென்ன பணிகள் தருவது என்பது பற்றி ஆராயப்பட்டது.

எமதர்ம ராஜனுக்கு தண்டனை கொடுக்கும் தொழில் தரப்பட்டது. அதற்கு சாட்சியாக ஓருவரை நியமிக்கும் போறுப்பு சிவபெருமானுக்கு ஏற்பட்டது.

விநாயகரை அனுப்பி வைக்கலா மென்றால் அப்போதுதான் பாரதம் ஏழுதி முடித்திருந்தார். முருகனோ முன் கோபக்காரன். கடவுளான பிரம்மனின் தலையில் குட்டி அவனையே சிறையில்லடத்தவன். எனவே என்ன செய்யலாம் என்று சிவபெருமான் யோசித்தார்.

உமாதேவியடம் பொற்பஸ்கையும், வண்ணங்களும், தூரிகையும் கொண்டுவரச் சொன்னார். பிள்பச்சை, நீலம், மஞ்சள், வெண்மை, சிவப்பு

என ஜந்து நிறம் கொண்டு தன்னைப்போலவே ஒரு அழகிய உருவம் வரைந்தார்

பார்வதிதேவியைப் பார்த்து சித்திரம் எப்படி இருக்கிறது? என்றார். அழகாகத்தான் இருக்கிறது வலதுகையில் தங்க எழுத்தாணி இடது கையில் ஒலைச்சுவடி இவற்றுடன் என்ன செய்யப் போகிறான் உங்கள் சித்திரப்புத்திரன்? என்று கேட்டாள்சுக்தி

நம் புத்திரன் என்று சுக்தியின் வார்த்தைகளைத் திருத்தினார் ஈசன் பொற்பலகையிலிருந்து வெளியே வந்த புதல்வன் உலக மாதாபிதாவாகிய பார்வதி, பரமேஸ்வரரின் பாதங்களை பவ்யமாக பணிந்து கைகட்டி வாய் பொத்தி நின்றான்.

சித்திரகுப்தனை அருகில் அழைத்து உச்சி முகாந்து விழுதியிட்டு வலது காதிலே சிவனும், உமையும் சித்திரகுப்தா என்று பெயர் சொல்லி அழைத்தார்கள். பட்டுக்கட்டி நகைகளொல்லாம் பூட்டி மற்றவர்களுக்குக் கஷ்டமாயிருக்கின்ற கணக்குகள் யாவும் உனக்கு சுலபமாய் வரும் சிரஞ்சீவியாய் எப்போதும் ஜீவராசிகளின் பாவ, புண்ணிய கணக்குகளை எழுதிக்கொண்டிரு! என ஆசிரிவதித்தார்.

கௌனதம் மகரிஷி இந்திரன் மீது கோபம் கொண்டு சாபம் விட்டதால் பூமியில் விளைச்சல் இல்லை, வறுட்சி கண்டிருந்தது. வானமும் பெய்ய வில்லை, பொய்த்துக்கொண்டிருந்தது. நிலத்தில் மரம், செடி, கொடிகள் பூப்புக்காது, காய்காய்க்காது, பசுக்களிடமிருந்தும் பால் வரவில்லை. பலனின்றி அனைத்தும் மலடு கண்டிருந்தது.

இதன் பொருப்பாக இந்திரா திராஜனும் இந்திராணியும் நெடுந்தலும் மேற்கொள்ள எண்ணினார்கள். தவம் இயற்றுவதில் தமக்கு மகப்பேறு கோரிக்கையும் இணைத்துக் கொள்வது என இந்திராணி ஆலோசனை சொல்ல, மகப்பேற் றுக்கும் சேர்த்து தவமியற்றலாம் என இந்திராதி ராஜன் ஆமோதிக்க, இருவரும் தவமியற்றத் தொடங்கினார்.

தவமும் பன்னெடுங்காலம் ஆயிற்று.

திருக்கயிலாயத்தில் சர்வேஸ்வரனின் உடன் அமர்ந்திருந்த பார்வதநாயகியான உமாமகேஸ்வரி ஸ்வாமி! இந்திரன் பன்னெடுங்க காலமாய் லோகேஸ்வரரை குறித்து தவம் பண்ணுகிறானே! அவனுக்கு தவப்பலன் கிட்டாதா? அவன்மேல் பிழைக்கிறதா? இருந்தாலும் மன்னித்தருளும் தன்மை உண்டா காதா? எனக் கேட்டாள்.

தேவி!இந்திரன் தவம்குறித்து விசாரிக்கிறேன்! என்று கூறிய கயிலெனாதர் நந்திகேஸ்வரரை அழைத்து இந்திரனை அழைத்துவர அனுப்பினார்.

நந்திகேஸ்வரர், இந்திரன் - இந்திராணி இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு ஈஸ்வர பெருமான் முன் நிறுத்தினார். சிவபெருமானும் என்ன வரம் வேண்டி தவமியற்றினாகள்? என்று கேட்க. இந்திரன் சர்வேஸ்வரா! சதுரகிரிவாசா! நாடு வறண்டு காண்கிறது. காடுகளை அக்னி அழிக்கிறது. இவைகள் மாறி பூமி செழிப்படைய வேண்டும். வானம் மாரிபொழிய வேண்டும். மரம், செடி கொடிகள் தோன்றும் புத்தங்கள் காய்கள் பலன் கிட்டவேண்டும். அத்துடன் இந்திராணிக்கு மகப்பேறு கிட்ட வேண்டும்! என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

இந்திராதிராஜனே! உன் பிழைதனெபாறுத்தருஞுவது சிரமம் என்று சொல்ல முடியாது. கற்புக்கரசி அகலிகையின் சாபம் உன்னை அலைக்கழிக்கிறது. பெண்பாவம் பொல்லாதது என்று சொல்ல கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயல்லவா? அது முற்றிலும் உன்னை தொற்றிக் கொண்டுள்ளது! ஆகவே காமதேனுவின் வயிற்றிலிருந்து பாலகள் அவதரித்தானானால் அதன்பின்பு எங்கும் இயற்கை வளம் கண்டு பூமி சுபிட்சமடையும் - என வறம் ஈந்தார்.

இந்திரன் சென்றுவிட்டபின் சிவபெருமான் காமதேனுவை அழைத்து இந்திரனின் இல்லக் கொட்டிலே ஓர் ஆண் மகவினை அவதரிக்கச் செய்துவிட்டுவா! சித்திரைமாதம் சித்திரை நட்சத்திரம் பெளர்ணமியன்று உனக்கு மோட்சம் உண்டாகும் என்றனுப்பினார். காமதேனுவும் மிகுந்த மனவருத்தத்துடன் சென்றது.

காமதேனு கன்றாகஉருவெடுத்து இந்திராஜாவின் இல்லமேகி இந்திராணியின் பின்புறமாக சென்று மோதியது. இருவருக்கும் புரியாது இருந்தாலும் இறைவன் அனுப்பி வைத்தத் செல்வம் எனவறவேற்று பூசை பண்ணி வெளியே விடாதவாறு வளர்க்கத் தொடங்கினார்

இறைவன், நந்திதேவரை அனுப்பி சித்ரருப்தனை அழைத்து வர பணித்தார். சித்ரருப்தன் வந்துவிட சித்ரருப்தா! இந்திரனின் வரும் நடப்புக்கணக்கில் புத்திரபாக்கியும் இருக்கின்றனவா? எனக் கேட்டார். சித்ரருப்தன், தந்தைபே தேவாதிராஜன் அகலிகையை ஏமாற்றிய சாபத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார். ஆகவே, அவரது இந்திரியத்திற்கு பலம் இல்லை!

இதைகேட்ட மகேஷ்வர் சித்ரருப்தா நியே சென்று இந்திரனின் கொட்டிலில் இருக்கும் காமதேனுவின் வயிற்றில் அழகு பாலகனாக அவத ரிப்பாய்! அதுவரை உன் பணியினை மகாவிஷ்ணுவிடம் கொடுத்துச்செல்! என கட்டளையிட்டார் இலட்சோப லட்சம் பேர்களால் பெயர்க்க முடியாத கணக்குச் சுவடி கற்றறையை விட்டன பெருமானிடம் கொடுத்துவிட தனிக் குறிப்பு ஒன்றை மட்டும் சிறகுறிப்பென எழுதி கையில் வைத்துக்கொண்டார்.

அது என்ன கையில்? என லோக நாயகி கேட்க அம்மையே! அனைத்துக்குறிப்பிற்கும் இது தலைக்குறிப்பு! இத்தனிக்குறிப்பை யாரிடமும் தரமாட்டேன்! என்று பிடிவாதம் பிடிக்க இறைவன் விட்டுவிடச்சொன்னார்

சித்ரகுப்தன் ஏடும் எழுத்தாணியும்கொண்டுபிறக்கட்டும்! என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

இந்திரனின் இல்லக் கொட்டிலில் இறைவன் நிரணயித்தமுகள்த்த வேளையில் காமதேனு ஆண்மகவு ஸன்றாள் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு அழுகுபாலகணங் அவன் இருந்தான் சித்ரருப்தன் அவதரித்துபின் அவணி அளவில்லா சுபிட்சம் கண்டது.

ஆகவே, சித்திரமாதம், சித்திரை நட்சத்திரத்தில் சித்ராபெளர்ன்மியன்று சித்திர புத்திரனை எண்ணி விரதமிருந்தால், விரதமிருந்துப்பவர்கள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த துன்ப கணக்குள், சீரமக்கணக்குகளை நிவாரத்தி செய்து சுபிட்சமாய் வாழ அருளுகிறார். உதாரணத்திற்கு காய்கறி நறுக்குகையில் நம்மால் புழுக்கள் வெட்டிக் கொல்லப்படுகின்றன. ஏறும்புகள் நம் காலடிப்பட்டு இறக்கின்றன. இவைகள் போக, பெரியபெரி கொலை, களவு, விபச்சாரம், போதை, கடத்தல், கலப்படம், பொய்வழக்கு, பெற்றோர்களை பேணாது போதல், குருநிந்தனை, ஏமாற்றுவித்தை, தீயவழிகளில் பணம் சம்பாதித்தல் என எல்லாவற்றுக்கும் தனித்தனியான தண்டனைகள் நீதிதேவனின் அரசாங்கத்தில் உண்டு. ஆனால், அந்த தண்டனையை குறைக்கவோ அல்லது தண்டனை நாட்களை தள்ளிப்போடவோ பூஜைகடைபிடிக்கப்படுகிறது. அதுதான், சித்ரகுப்த புஜை! என்பதாகும்

—
கடவுள் துணை

சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

காப்பு

அத்தனும் அயனுமாலு மானமாரிவிகள் தேவர்
நித்தமும் பலபலன்கள் நெறியுடன்தெளிவதற்கு
சித்திராபுத்திரனார்தாம் செனித்ததோர்க்கதையைப்பாட
மத்தமாகஜமுகந்தொந்தி வயிறுநங்காப்பதாமே

வெண்பா

சீகொண்டபூதலத்திற் சித்ரபுத்ரன் கதையைப்
பார்கொண்டசெந்தமிழாற்பாடவே ஏர்கொண்ட
வார்பூத்தகோலமுலை மாதுமையாளீன்றெடுத்த
கார்பூத்தகுஞ்சரத்தான் காப்பு.

விருத்தம்

ஆனைமுகமு மொருகொம்பும் அகன்றமார்புஞ்சிறு கண்ணும்,
பானைபோலப் பெருவயிறும் பாங்காய்ம் புணாலழகும்,
தானேதோன்றி யெனதுளத்திற் றயவாய்வாழும் விநாயகனே,
நானேயனது பதந்தொழுதே னாவிலுதிப்பாய் கணபதியே.

நால்

திருமகிழ்ந்துவாழுமந்தச் சித்திராபுத்திரர்கதை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனேமுன்னடவாய்
விக்கினி வினாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக்கணபதியே தூயவனே முன்னடவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியேமுன்னடவாய்
சக்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திசையும்போற்றும் இறையோன் திருமகனே

பக்தியுடன் தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள்தீர்த்தவனே
 சித்திராபுத்திரர்க்கதையைச் செப்பவருள்செய்வாயே
 சீராகவாழுங் சித்திரபத்திரர்க்கதைக்கு
 நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
 அந்தரியேதாயே அயனாரிடத்திருக்கும்
 சுந்தரியேவள்ளை நிறச்சோதியேமுன்னடவாய்
 பக்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
 பக்திமிகவுண்டாகப் பொற்கொடியேவந்துதவாய்
 பக்தியுடன்யானும் பாடுகிழேனிக்கதையை
 ஆதியரணாரும் அச்சுதனும் வேதாவும்
 தீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்
 எல்லோருமாக இருக்குமோர் நாளையிலே
 சித்தம்மகிழ்ந்து செப்புவார்சஸ்வரரும்
 நன்றும் தீதுந்தெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
 ஈசனருள்பெற்ற யமதருமர்த்தனிடத்தில்
 நேசமுடன் கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெனமுத
 புண்ணியம் செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
 எண்ணாரியபாவ மியற்றியோர்தங்களையும்
 ஒன்றுந்தவறாம் லுள்ளபடிதானெனமுத
 வென்றிபுனை நற்கணக்காய் விரைந்தேயேமுதிவர
 அந்நகரநாட்டுக்காம் அதிகாரியாங்கணக்கர்
 முத்திரை நாட்டுக் கங்கு முதற்கணக்கர்
 நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
 எட்டுபுறத்தில் எழுதுமெழிற்கணக்கர்
 நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயனார்
 பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
 தன்னை நினைத்தவர்க்கும் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
 இந்நிலத்திற்செல்வம் இசைவாகதானருள்வார்
 எல்லோரும்நீங்க ஸியல்பாகத்தான்கேளும்
 உத்தமனார் தம்கதையை உவப்போடுதான்கேளும்

அத்தர் திருக்கதையை அன்பாகத்தான் கேளும்
 மன்னவனார்தம்கதையை மகிழ்ந்திருந்து கேட்டவர்கள்
 தென்வெர்தம்கதையைத் தினமிருந்துகேட்டவர்கள்
 பரமனார்தம்கதையைப் பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
 பார்வேந்தர் தம்கலுதயைப் பண்புடனேகேட்டவர்கள்
 சித்திராபுத்திராகதையைச் சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
 உத்தரங்கள்சொல்லாம் லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்
 புத்திர நற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதாம்வாழ
 வேண்டுமென்றோஸல்வரனார்விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
 இனிமேல்நடத்துகிறோம் இப்போது செய்யும்வகை
 சித்திரைக்குச் சித்திரையிற் சீராரும் பெளர்ணையில்
 விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுத்தானுடுத்தி
 புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
 அடைகாயும் வெற்றிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
 பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
 பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
 தோரணங்கள் கட்டித்துலங்குமேற்கூட்டி கட்டி
 வித்தைவிநாயகரை விரைந்து மேதான்போற்றி
 செய்யும்வகையதற்குச் சிறக்கவேவைத்தபின்பு
 பூரணகும்பம் பொன்னின் குடத்தில்வைவத்து
 வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனைதான் சாத்தி
 தட்சணைகள்வைவத்து திருமாலைகள்சாத்தி
 சந்தனங்குங்குமஞ் சரியாகத்தான்சாத்தி
 வாழைக்கமுகுடனே வான்கரும்புதானிருத்தி
 பொன்னின்விளக்குவைவத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
 வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுளையும்
 மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
 தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநற்பழமும்
 விளாங்கனியுஞ் சர்க்கரையும் விரவமிக்கப்படைத்து
 கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்

கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம் தோன் மாறுகூத்து சிறுக
 தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
 கரும்போடு நீருங் கற்கண்டுநற்கனியும்
 பொரிவிளாங்காடுடனே பிட்டமுதுமெள்ளூருண்டை
 கொழுக்கட்டவைககள் கொண்டுவந்துதான் படைத்து
 தோசைவடையிட்டலியுந் தோன்றிமிகப்படைத்து
 அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன் குழலும்
 பாயாசமும்பானகமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
 அன்னமிக்சசமைத்து அரன்பாலன் முன்னேவைத்து
 புத்தருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
 அடைக்காடும் வெற்றிலையும் அன்பாகத்தான்படைத்து
 அந்தனார் தம்மருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து
 நிவேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்துத்
 தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
 சங்கையாய் தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றி செய்ய
 மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருஞ்ஞாதா
 யெங்குமாய்நிறைந்தாய்நீயு மிறையவாபோற்றிபோற்றி

வசனம்

என்று கணபதியைத்தோத்திரம்பண்ணி அருச்சனை நிவேதன
 முதலானதுஞ் செய்து தூபதீபங் கொடுத்து அப்பால் மேற்க
 தையை நடத்த வேண்டியது.

நடை

சங்கரனார்கொண்டாடத் தானெழுதுமெய்கணக்கர்
 சித்திரபுத்திரரைச் சீருடனே தானிருத்திப்
 பீதாம்பரஞ்சாத்திப் பரிவட்டந்தான்சாத்திச்

சீதளசந்தனமும் ஷண்பகமுந்தான் சாத்திச்
 சுத்தமாயுள்ளதெல்லாந் தோன்றிமிகச்சாத்தி
 அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு
 வெற்றிலையினோடு விளங்கும் அடைகாயும்
 உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவ்ந்துமிகப்படைத்துப்
 புத்தகத்தினோடிலங்கு பொன்னெழுத்தாணியுடன்
 புதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
 இஷ்டமுடன் படைத்தங்கொல்லோருமிக்கதையைத்
 தெண்டனிட்டேயிக்கதையை செப்பவேவேண்டுமென்று
 பக்தியுடன்கேட்கப் பகரலுற்றவிக்கதையை
 ஒங்குபுகழ்மாத ருண்மையாயெங்களுக்குச்
 சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேட்கலுற்றார்
 கல்லுமருகக் கருத்துடனே கேட்கலுற்றார்
 மன்னும் புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான் வாழ்க
 மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான் கேட்க
 அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
 புண்ணியங்கள் செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
 நல்லனினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
 கதைமுழுதுங் கேட்டவர்கள் கயிலைபதம் பெறுவார்
 எந்தமனக்குறைவு நீங்குமென்றீஸ்வரனார்
 பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
 நச்சுவாய்ப்பல்லவர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்
 கள்ளிகளாயுள்ளவர்கள் கணவனுரை கடந்தோர்
 பிச்சையிட்டுண்ணாத பெரும்பாவியானவர்கள்
 குண்டுணிகள் சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
 உற்றுநின்றுகேட்டு உறவுவைமுறித்தவர்கள்
 பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
 கொற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
 மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மாபாவி
 பின்னையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்

சன்னடயிட்டு நித்தந் தன்பேச்சு மேலிடவே
 கொண்டவனைப்பேணாத கொடும்பாவியானவர்கள்
 தன்வீட்டைச்சாத்தி யசல்விட்டிற்போயிருந்து
 பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
 பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்த பாவியர்கள்
 இந்தியாதிபேர்களொல்லாம் இக்கதையைக்கேளாமல்
 கடக்கவே நிலலுமென்றுகணக்காயுரைத்தமொழி
 பூமிதனில்லினைந்த புதுமொழியைக்கேளுமென்றார்
 பெரியவர் முதலோருக்குப் பிச்காமல்தானீந்து
 வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக் கொண்டாடி
 கேட்டவர்களொல்லாம் கியையுடனே வாழ்ந்திருப்பார்
 காரணமாய்ந்தந் கதையைநடத்துகிறோம்
 பதவிரதையாயிருந்து பாங்குடனே கேளுமென்றார்
 பக்தியுடன் கேட்டாற் பாடுகிறேன்கேளும்,
 ஈசனருளால் யமதர்மர்தன்னருகே
 நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானென்று
 புண்ணியஞ்செய்தவரை பூலோகத்தில் வாழ்பவரை
 பாவங்கள்செய்தவரை பகுத்துக்கணக்கெழுத
 வேணுமென்றுசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
 கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
 தேவலோகப்பட்டணத்திற் றிறமாய்ந்தந்தகதை
 நன்றாகச் சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தான்றிய
 இந்திரனிந்திராணி இருந்துமிகவாழ்கையிலே
 புத்திர வாசைபிடித்துமிகப்புலம்மி
 நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
 நல்லதொருபசவு மிறையோன் கொடுத்திருக்கப்
 பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
 இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடிச்
 சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
 பட்டணம்பல்காத பாவங்கள்தீராது

ஆளுமையகன்று ஆயாசம் போய்விடுங்காண்
 ஆபரணாதியெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவனே
 சிந்தித்தகாரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
 என்றுசொல்லவிந்திரனும் என்னியறங்களெல்லாம்
 கன்னிகாதானங்கள் கருத்தாகசெய்தார்காண்
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
 விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேணபடி செய்தபின்பு
 தவச செய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
 உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்றனை நினைத்து
 தபக்கள்செய்தகதை சாற்றுகிறோம் நீர்கேளும்
 இந்தக்கதையை எவ்வளவும்தப்பாமல
 கேட்டவர்களெல்லாங் கிளையுடனே வாழ்ந்திருப்பார்

விருத்தம்

சித்திராபுத்தரர்கதையைச் சிறப்புடன்கேட்க நோன்பு
 பக்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினை நீங்கிநல்ல
 அத்தர்தம்பதியைச்வேர்ந்து அன்புடன்சுகித்துவாழ்வார்
 பத்தியாயென்றுமுன்பு பகர்ந்தனர் நூல்வல்லோரே

வசனம்

அதெப்படியென்று கேட்பீரானால் அநேகமான திரவியங்கள் பூமிகள்
 முதலான சகல பராக்கிரமங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு
 வாழ்வல்லவென்று இந்திரனும் இந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க்
 கிலேசப்பட்டுத் தங்கள் பொக்கிஷீக் களஞ்சியத்திலுண்டான திரவியம்
 முதலானவற்றையெல்லாங் கொண்டு அநேகதருமங்களைச் செய்து பின்பு
 பார்வதி சமேதராகிய ஈஸ்வரரை நினைத்துத் தவச செய்யச்சித்திராபுத்திர
 நாயனார் வந்து அவதரித்ததாக நடந்தகதையானதால் இந்தக் கதையை
 மனம் வைத்து அன்பாகப் பக்தியுடனே கேட்டவர்களுக்கு வரும் பலத்தை
 இனிமேல் விபரமாகச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீராகளாக.

நடை

உத்தமருமாவார்உயர்ந்தகுடியாவார்
 பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைத்தாயாவார்
 சத்தசிவம்பொருந்தித் தாட்டி காராய்வாழ்ந்திருப்பார்
 நீறுமிகாலம் நேசமாய் வாழ்ந்திருப்பார்
 மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியுண்டாகும்
 செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தாணிருப்பார்
 அழகடல்வற்றிடனும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
 மாற்றில்லாக்செம்பொன் மதிங்குமவர்வசத்தில்
 புண்ணியவரானாலும் போதமுள்ளவரானாலும்
 மன்னுமதியுள்ளாவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராரும்பெளரண்ணில்
 சித்திரைமாதத் திருநோன்புநாளதனில்
 உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
 மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
 எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
 தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
 நித்தமதுவுண்ணும் நீச்ரேயானாலும்
 இந்தக்கதையை இயல்பாய் கருத்தில்வைத்து
 லோகத்தியர் கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
 இளகும்படிமனத்தி லெந்தேரமும் நினைந்தால்
 அங்கேதான் நோன்புக்கவரேவெளிப்படுவார்
 இந்திரனைப்போலே இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
 அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனே வாழ்ந்திருப்பார்
 சிவனருஞமுண்டாகுந்தீங்கொன்றும்வாராது
 நன்மையுடன் செல்வங்கள் நாள்தோறும்முண்டாகும்
 முன்னோன்பிராத முழுமுடரானாலும்
 இந்நோன்பிருந்தவர்க ஸிகபரமுந்தான் பெறுவார்
 முத்தியருள்கெடுக்கும் மோகங்கள்தாண்வகும்
 வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிலிலகித்தான்போகும்

நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
 ஆராகிலுமிதனை யன்புடனே கேளுங்கள்
 நாயனார் பிறப்பை நன்றாகச் சொல்லுகிறேன்
 கயிலாசத்தில் நடந்த காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்
 சிவனார் கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே
 அரனார்மனமகிழ்ந்து ஆனப்ராசக்தியுடன்
 கேளாடுமையவளே நிறுப்பைடன் சொல்லுகிறேன்
 ஊழின் விதிப்படியே யுள்ளாடி யேயுலகில்
 அவரவர் செய்தபுண்ணிய பாவங்கள் தானிலிவார்
 நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்டாயே
 நம்மைநினையாமல் நாள்தோறுமுண்டவர்கள்
 சிவசிந்தையில்லாத சென்மங்களானவர்கள்
 நல்வினையைச் செய்யாத நரஜென்மமானவர்கள்
 அசுரர் நரகர் அரக்கர் முதலானோர்
 சக்திசிவமறிந்து தானிடுக்கண்செய்வதனால்
 அதற்கானசெய்தி யடைவாய்புகல்கின்றேன்
 ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளே நீகேட்பாய்
 செப்பமுடன் கணக்குச் சீராகத்தானெனமுதக்
 கையாள் ஒருவனைநான்காரிகையே வேண்டுகிறேன்
 நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
 மூலமாடுலகத்தில் முத்தமகன்றனைவைத்தோம்
 மகாபாரதமெழுதி மெத்தவலுத்தான்காண்
 கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன் கண்டாயே
 சூரரைக் கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
 சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன் குருசவாமி
 கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தான்
 அவனை துதித்தவர்க்கு அநேகவரங்கொடுப்பான்
 புவனக்கணக்கெழுதப் புகார்சொல்லுவானும்மகனும்
 பாலரிருந்தும் பழிப்பார்க்கிடமானோம்
 மக்களிருந்தும் மாசேபயனில்லை

நல்வினைகள் தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
 எந்தவினையாலுமியல்பாகவுள்ளபடி நீண்டப்பட்டது கணக்குப்படியே கருமங்கள் தான் பொசிப்பார் பால்ரூபி சௌம்யம் பிற்சாட்சியால் கணக்குப் பிரபஞ்சத்தேயிருக்கும் ஆதலால் ஓர்கணக்கனாரணங்கேவேண்டுகிறேன் என்றார்சொல்ல வியல்பான பார்வதியும் நல்லதுதான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள் பார்வதியும் பொருள்களை உழைக்க இன்பமாய்ப்பேசி யீசுவரருமேதுசொல்வார் பூமாதை நோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவார்கள் என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை நன்றெனவேபார்வதியும் நாதன்முன்புவைத்தானே பார்வதிகொண்டுவரப் பாரனாரேதுசெய்வார் சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோலதந்திடென அந்தப்படியே யம்மையுமைகொண்டுவந்தாள் தாதிலிங்கத்தோடு தவள நிறப்பச்சையுடன் நீலமனிமஞ்சனுமாய் நெறியாகச் சீர்த்துடனே பால் நிறமாகப் யாவித்தார் பலகையின்மேல் கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாரேசித்திரத்தில் பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல் திருக்கரத்தாற்றானுடு சிறப்பாயெழுதினரே தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார் திருப்புதல்வனை நீரிப்போதமையுமென்றாள் அழையுமென்றுபோதே தானுமதைப்பார்க்க ஆருமறியாத அரனார்தம்பேரருளால் சித்திரத்திலேயுதித்த சிறப்பானபுத்திரனே வாராய்மகனே யென்று மலர்க்கரங்கள் நீட்டிடவும் இல் முறைகளை

கைகாட்டி வாய்காட்டிக் கருவருவாய்த்தான் திரண்டு
 கருணைவிழிநோக்காலே கையிற்பிறந்தனரே
 பிறந்தாரேவுத்தமனார் வேணும்வரங்கள் பெறப்
 பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனுசந்நிதியில்
 தெண்டனிட்டு வாய்புதைத்தது சென்னியின் மேற்குவித்து
 நிற்குமந்தவுத்தமரை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
 எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளையட்டும்
 அக்காலம்நீழி யாகவேதானிருப்பாய்
 பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
 எள்ளுக்குளெண்ணைபோ லெங்கும் நிறைந்திருப்போம்
 பூவுக்குள் வாசம்போற் பொருந்திருப்போம்நாம்
 பரைக்கும் நமக்குமிது பண்புதான் கண்டாயே
 ஒன்றாயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியாமல்
 அறியார்தவமுடையாரடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்
 நன்றாயுரைக்கின்றேன் நன்மகனே கேள்ப்பா
 மோட்சவழிசத்திக்கு மொழிந்தோமதுபோலே
 மோட்சவழிவுபதேச மொழிந்தோமேயின்றுனக்கு
 எங்களிடமன்றத்தி லிருக்கு நினைவுகளும்
 தேவரசுரர்கள் சிறப்பானமாதவர்கள்
 ஏறும்புகடையான யெண்பத்திநாலு
 நூற்றாயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்களொல்லாம்
 செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
 கருமுதல் நற்கணக்குங் கட்டாயமெழுதுமென்றார்
 கயிலாசத்துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
 மகாமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
 பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ள தெல்லாம்
 எல்லாக்கணக்கும் மெழுதவருள்கொடுத்து
 உமையவஞ்சுந்தானு முன்மையாய்தானமைத்து
 ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
 பூட்டுதீற்றுது புதுப்பாத்தான்கொடுத்துக்

காலிற்சிலம்பணிந்து கணகமணிதன்டையிட்டு முன்கையிற்காப்பிட்டு முழுமணியிலவளையிட்டுத் தங்கச்சரப்பளியுந் தனியாரமுந்தரித்து அரனார் திருக்கரத்தாலாபரணந்தான் பூட்டிக் காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றான்சாத்தி முப்புரிநாலு முழுவயிரபதக்கமுடன் தூய்மைபெருகும் குளாமணிக்கவசம் வில்சேர்சரப்பளியும் வேணபணியாபரணம் பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான் பூட்டி பார்வதியுமீஸ்வரரும் பார்த்தார்கள் கண்குளிர அரனார்மனமகிழ்ந்தே யச்சிறுவனையழைத்து திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு சித்திரபுத்திரரெனவே உபதேசங்காதிலே யுரைத்தாரேயுத்தமர்க்கு அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந் தோமென்றார் முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்கையிலிட்டு நீடுழிக்காலங் கணக்கெழுதுவாயென்றார் உத்தமருமருங்கேயுடன் வணங்கிக்கைக்கூப்பி அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார் தெண்டனிட்டு நின்றதொரு சித்திராபுத்திரரை மார்பிலணைத்து மகனேயெனமகிழ்ந்து ஆருமறியாத அருள் பொருளார்தன்மகனே சீருடனே நீயுன் சிவனாராட்படிக்குப் பாரும்விசும்புமிந்தப் பரன்மொழிகள் தப்பாமல் பல்லாயிரங்கோடிப் பலன்கணக்குத்தானெனமுதச் சொல்லாக்கணக்கைச் சுருதியெனவுண்டாக்கிக் கரும்நிழல்போலேக் கணக்கில் தினசரியும் எழுதிவருவாய் நீ யியற்றும்பயன்படியே பழுதுகள் வாராமற் பார்த்தவுடனிவவேடு எடுத்தவர்கள் பேசாமல் இயலிலேசாட்சிசொல்லும் உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி

கணக்காயிருந்து கருவுலங்கைக்கொள்ளும்
 என்றுகருவுலம் ஏற்பித்தாளன்னேரம்
 பண்டுமுன்னாளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
 ஆயிரம் தேவர்கள் அசைக்கவொண்ணாப்பட்டடோலை
 தப்பாமலேயெழுத்த தார்வேந்தர்தான் கொடுக்கச்
 சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தன்னிடத்தில்
 வாங்கினாருத்தமனார் வையகம் வாழவென்று
 அன்றாடக்கணக்கு அனுவும்பிச்காமல்
 இருந்துகணக்கை யெழுதுகின்றாருத்தமனார்
 சிவனார்தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகின்றார்

விருத்தம்

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானநந்தகணக்கராக
 மெய்யராய்ச்சிருஷ்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும்
 செய்யனுங்கணக்கைப்பார்த்து சிறுபிழைவாராவண்ணம்
 தையலாள் பாகன் வாசந்றருங்கணக்கெழுதலுற்றார்

வசனம்

எப்படியென்றால் : கைலாசத் திலே சுவாமியும் பரமீசுவரியும்
 முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும்
 மற் றுமுள்ள தபோதனர்களும் நிறைந் திருக்கும் பொது
 அண்டுவனங்களெல்லாம் பாவுடுண்ணிய பலன்தூரிய வேண்டி நம்முடைய
 குமாரர் களிருவராலும் ஆகவேண் டிய காரியங்கள் அநேகம்
 இருக்கின்றபடியால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்கள்
 யாருமில்லையென்று சுவாமி பரமீஸ்வரர் தானென யோசித்து உழையை
 யழைத்துக் தங்கப்பல கையெடுத்து வரச்சொல்லி உருவமைக்க
 அதையுமையாள் கண்டு அதிசயப்பட்டுக் கருவருவாய்ப்பேசும்படிக்கிருபை
 பாலிக்க வேண்டுமென் றிரக்க, அப்பழையே கீரபை செய்து
 மந்திரமுபதேசித்துச் சித்திராபுத்திரனென்று பேர் வைத்து ஆடை
 யாபரணங்களைப் பூட்டி மகனை உச்சி முகந்து அண்டுவனங்களி

லுண்டான முன்னாள் கணக்கும் கருவூலமும் விட்டனா பிரம்மா முதலானவர்களுடைய கருவூலமும் பாவடுண்ணியப் பலன் கணக்கொடுக்க, உழையாகிய பரமேசுவரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங்கொடுத்து தினமும் நடக்கிற பாவடுண்ணிய முதலான பலகணக்கை நமக் கறிவியுமென்று உத்தரவு கொடுத்தபடியே சித்திராபுத்திரருங் கைலையங்களி வாசரான பரமேசுவர் சன்னிதானத்திலிருந்துகொண்டு கணக்கெழுதிவந்தார் இப்படிக்கைலாசத்தில் நடந்து வரும்போது தேவேந்திரன் மகவு ஆசை கொண்டு வேண்டத்தக்கின தருமங்கள் செய்து ஈசுவரனை நோக்கி இந்திராணியுடன் தவம்பண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனி மேற்சொல்லுகிறோம் ஒரே மனதாய்க் கேட்பீர்களாக.

நடை

எண்ணத்தொலையாத வேற்றுசிவபூசைதன்னைச் செய்யவேண்டுமென்று திரமாகவே நினைந்து தேவாதிதெவரெல்லாஞ் சேரவேகுழந்துவரச் செம்பொன்மணித்தேரிற் சிறப்புடனேதானேறி பகும்பொன்னுதயகாலம் பதியைவிட்டுத் தேர்நடத்தி விண்ணுலகக்கண்ணியர்கள் வேணபணிகுழந்துவர இப்படியேயிந்திரனா ரேத்தும் தவம் செய்ய வருகிறவு தனிலே வந்தாள் அகலிகையாள் புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாளகலிகைதான் தந்திரமாயப்போதுதான் கண்டாரிந்திரனார் மெத்தவேமையலாய் மெய்சோர்ந்தறிவிழந்து தேர்மேலேதான் விழந்தார் தேவர்கள் சென்றெடுத்தார் பாராமல் நடந்து பகற்புண்ட ஆசையினால் காதல் கொண்ட இந்திரனார் காமவினை நினைந்து ஆதரவுபேசி யகலிகையைச் சேரவேண்ணி தேரையிக நிறுத்தித் தேவர்களை தானிறுத்தி மாயமாய்ச் சென்று மருந்துமலையிலுள்ள காய்களிகள் கொண்டுடனே காரிருளாமருமந்நேரம்

மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
 ஆசைதுயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
 சென்றாரேயிந்திரனார் தெய்வவருமாறி
 அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்து நடுச்சாமத்தில்
 வேளொயிதுவெனவே விடியற்காலம்கூவும்
 கோழியாய்நின்று கூவினாரிந்திரரும்
 அப்போது கெளதம ராணிஷிதானும்
 எப்போதும்போல விடந்ததேயென்றெழுந்து
 தண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுப்பையுடனே
 கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார் மகரிஷியும்
 கங்கையுறக்கமதைக் கண்டாரமகாரிஷியும்
 மாயாவிதியோ மாயமோதெரியாது
 நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
 அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுகான்
 இதுவென்ன சோதனையோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்று
 அதிசாமனேரமறியாமல் வந்ததென்று
 மனக்கவலையாகிரிஷி மனைவியிடத்தேமீண்டும் வந்தார்
 சென்றுவோமென்று திரும்பிவகுமந்நேரம்
 இந்திரனும்மல்விருளில் ரிஷிகுபந்தானெடுத்து
 வந்துஅகலிகையின் வாய்த்தமுகம் நோக்கி
 மனக்கவலைமையலோடு வந்தவரலாற்றலாம்
 கேளுமென்றுசொல்லிக்கருணை கொள்ளவேண்டுமென்றான்
 பாவிகெடுவாய் பத்தினிமார்த்தன்னிடத்தில்
 தீவினையால் வந்தாயோ சீசீமகனின்றி
 நீயுமழிந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்
 நாசையில்லாமல் அகலிகைசொல்லிநிற்க
 வாசவானுமந்நேரம் மயக்கத்தால் வீழ்ந்திறைஞ்சி
 ஆசைதுயர் தீர்ப்பாய் அகலிகையேயென்றிருந்தேன்
 அப்போதுமகரிஷியு மதிவேகமாய் வந்தார்
 மெய்யாகப்போனவரு மீண்டுவந்தாரந்நேரம்

கண்டார்தன் ஞானத்தால் காரணமானதெல்லாம்
 அண்டர்பதிக்கோணையாரடாவென்றத்டப்
 பூணையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
 ஆரடாவிந்நேர மறிவுகெட்டுவெந்ததென்ன
 பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
 இந்திரனே நான்காண ரிஷியேநானும்மிவ்விடத்தில்
 வந்ததுவேறில்லை வருஷப்பலனுள்ளதெல்லாம்
 சாஸ்த்திரங்கேட்கத்தான் வந்தேனன்றுரைத்தான்
 இந்நேரம் நீயிங்கிடும்பு செய்யவந்தவன்காண
 அகவிகையையிச்சித்தே அடைந்தாய் நீயென்று சொல்லி
 ரிஷியும்தான் கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
 இன்றெரித்தோமாகி லிந்திரலோகமழியும்
 இச்சாபமிந்திரனை யிருந்தழிக்கவேணுமென்று
 துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்பொழுது
 தன்தாரம்விட்டுப்பிரதாரம் வேண்டினதால்
 இந்திரன் சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவெண்ணி
 ஆயிரம்யோனி யங்கமெல்லாந்தான் வெடிக்க
 என்றுமகரிஷியும் மேற்றதொருசாபமிடத்
 தப்பாமலந்நேரம் தோன்றியதேதான்குறியும்
 கண்டானேயிந்திரனுங் கண்கலக்கமுண்டாகித்
 தொழுவான்ரிஷியடியைத் தோற்றமுடனந்நேரம்
 பெரியவரே நீபொறுப்பீர் பிழைசெய்தேன்சிறியேன்
 அரியவினைக்காளானேன் ஆசையாற்றான் விரும்பி
 வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானானேன்
 வஞ்சகமதாய்செய்தகுற்றம் மகரிஷியே நீபொறுப்பீர்
 என்று சொல்லியிந்திரனும் ரிஷியைடிபணிந்து
 இந்திரலோகமிழந்துநான் போகாமல்
 இச்சாபந்தீத்தே யிரட்சிக்கவேண்டுமென்று
 அச்சாபத்தோடேயவரருகில் நின்றழுதான்
 இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுவரேதுரைப்பார்

இருடிகள்சாபமிந்திரனே தீராது
 ஆணவமாயையினால் அழியவந்தவிந்திரனே
 தானுமாலயனாரைத் தரணியில் பூசைசெய்தால் முகமிழாலைக்கு
 ஆயிரம் யோனியு மாயிரங்கண்ணாகுமென்றார் குதிரையுடையில்லை
 ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முனியைத்தெண்டனிட்டு விட்டுவிட்டிருப்பது
 பூசைசெய்தேயிந்திரன் போனான்கான் அந்நேரம் விட்டுவிட்டிருப்பது
 அப்போது மகரிசியும் அல்லிகையைப்பார்த்துடனே விட்டுவிட்டிருப்பது
 கருங்கல்லாய்போ வென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே விட்டுவிட்டிருப்பது
 அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு விட்டுவிட்டிருப்பது
 வேர்த்துவிரைந்து மெய்கலங்கியுள் நடுங்க இடியில்லை
 இச்சாபந்தானும் எனகோவரவேண்டும் காலியில்லை
 ஈதென்னமாய்யோ வெம்பெருமான் சோதனையோ
 சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று காலியில்லை
 அகலிகைதான்பணிந்த அடிதொழுதுதொண்டனிட்டுக் காலியில்லை
 கேட்குமளவில் கிருபையுடன் மகரிசியும்
 அரக்கர் குலமறுக்க அன்பாகமாயவனார் காலியில்லை
 ரவிகுலத்தில்வந்துதரசதன்பாலகனாய்பிறந்தார் காலியில்லை
 நாலுபேராகவந்து பிறந்து வளர்நாளையிலே காலியில்லை
 விசுவாமித்திரர் செய்யும் வேள்விகெடுக்கும்படிக்குத் தாடகையைச்சங்கரித்துத்தனி வேள்விமுடிப்பதற்குத் தசரதன் தன்னிடத்திற் சார்ந்துவிசுவாமித்திரரும் இராமரையும் லச்சுமணரையுந்தானமைத்துச் சங்காரஞ்செய்து தனிவேள்வியைமுடித்து மிதுலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே கலியாணம்பண்ணவென்றுகணமாய் வருகையிலே ஸ்ரீராமர்தன்பாதஞ்சிறுப்பாகபட்டவுடன் பெண்ணாய்நீவருவாய் பேர்த்துவிடுமுன்சாபம் அப்போதுநாமுன்னை யழைத்தக்கொள்வோமெனக் கருங்கல்லின் பாறையாய்ப் போனாளே கண்ணிகைதான்

விருத்தம்

இந்திரலோகம் விட்டே யெழிலுருபுவனஞ்சுற்றித்
தத்திரவானமெல்லாந் தன்னுடல்வரும்போதந்த
மந்திரப்பெண்ணும்வந்து மலர்கொய்யும் போதுகண்டு பாஸ்வி ஸ்ரீயு
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேகினானிருப்பிடத்தில்
இருப்பிடந்தேஷிப்பார்த்து இரவிலோர் கோழிபோல
உருக்கொண்டு கூவியந்த ரிஷியினைக்கங்கைபோக்கி
யுருக்கினவகலிகையில் உணர்விலான் செல்லும் போது
செருக்கில் ரிஷியுங்கண்டு சிறந்துதான் சாபமிட்டார்
செய்ததோர்சாபம்காமதிருடனாய்வந்ததாலே
வெய்யவேபெண்மேல்மோக விருப்பழுமில்லையாகத்
துய்யதோர்மேனியெல்லாந் துயருடன்யோனியாகும்
பொய்யல்லவென்று சொல்லிபோவெனவிடைகொடுத்தார்
இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன் தலைகவிழ்ந்து
அந்தநல்லஸிவியைத்தானு மடிபணிந்தவனே கேட்கத்
தந்திரவீரனாரைத் தானுமேழுசைசெய்தாற்
சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணாமே

வசனம்

எப்படியென்றால் தேவேந்திரன் தபசுசெய்யப் புறப்பட்டுவருகிற வழியிலே
கௌதமரிஷி பத்தினியான அகலிகைரிஷிக்கு மலர் கொய்ய வந்தவிடத்தில்
அந்திரன் அவனுடைய அழகு சவந்தரியங்களைக் கண்டு தவம் மறந்த
புத்திர நினைவும்விட்டுமையல்கொண்டு அந்த பெண் வாழ்கின்ற விடத்துக்குப்
போய்க்கோழியாய் நின்றுக்கவினான். ரிஷியும் பொழுதுவிழந்ததென்ற
கங்கைக்கு வரும்போது கங்கை நித்திரைசெய்கிற்றைதப் பார்த்து, நந்தவனஞ்
சென்று புஷ்ப விரிவு பார்ப்போமென்று செல்லும்போது, புஷ்பங்களொல்லாம்
அரும்பு மயமாயிருப்பதைக் கண்டு, இது ஒரு காரணமாயிருக்க
வேண்டமென்று தன்னுடைய ஆச்சிரமத்துக்குவந்த கொண்டிருக்கையில்
இந்திரன் அகலிகையிடத்திற்குன்னுடைய விரகதாபத்தைச் சொல்லி அவள்
மனம் நொந்து சிலகொடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில்

ரிஷி வருகிற ஜாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூணவேடம் போட்டதை இவர் ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்து, ஆரடா நீ! உன்னுடைய பேரும் ஊரும் வந்ததுஞ்சொல்லென்று கேட்ட, அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச்செல்லி இந்த வருஷம் பஞ்சாங்கப்பலன் கேட்க வந்தேன் என்று திருட்டுத்தனமாய் சொன்னதைத் தெரிந்த இவன் அகலியைக் கெடுக்கவந்தவனாய் காண்கின்றதென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படிபார்த்துத் தன் தாரமிருக்க அயல்தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினாலே உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வெடிக்கக்கடவுதென்று சாபமிட்டார். உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கிமகரிஷியைத் தொண்டனிட்டு எனியோன் செய்த குற்றம் பொறுக்கவேண்டுமென்று வேண்டி நமஸ்காரஞ் செய்தின் மேல்ரிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயைவந்து தானுமாலயனாகியசுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரைப் பூசை செய்தால் இந்தச்சாபம் அவராலே தீந்த ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடை கொடுக்க, அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்குவந்து சுவாமிகயிலையங்கிரி வாசரைப் பூசை செய்துமுன் சொன்னபடியே ஆயிரங் கண்ணாகப் பெற்றுக் கொண்டான்.

விருத்தம்

கெளதுமரிஷியும் பெண்ணைக் கண்டகலிகையேயுன்னெங்கி சுவமியமாகக்கண்டு இந்திரன் சார்ந்ததாலே புவிதனிற்கருங்கல்லாகி பொற்பெலாங்குறைவாயென்று தவமுனிவந்து நின்று சாற்றினார் சாபந்தானே எந்தனுக்கிட்டசாப மெத்தநாட்போமென் நேரங்க அந்தநற்சாபந்தீர் ஆனதோர்வகையுஞ் சொல்வார் சுந்தரத்தசரதங்குத் தோன்றியராமன்பாதம் உந்தன் மேற்பட்டபோதே ஒழிந்திடுஞ்சாபமென்றார்

வசனம்

எப்படியென்றால், அகலிகை மற் பொரு புருஷர் களின் வாடை படாதவளானதால் இந்திரன் கண்டு மோகித்ததனாலே இந்தத் தேகம்விட்டு

மறுதேகமாக வேண்டியதற்கு கருங்கல்லாய்ப் போக்கடவு தென்று சபித்ததனாலே அகலிகை ரிஷியைத் தோத்திரங்செய்து அடிபணிந்து எனக்கிட்டசாபம் எப்போது நீங்குமென்று கேட்க, மகாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர் குலமறுக்க வேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திரனாக ஜெனித்து ஸ்ரீராமனென்னும் நாமத்துடனிருக்குங் காலத்தில் விசவாமித்திரா தன் வேள்வியைத் தாடகை சிறுநீரால் அழிக்கிற வேதனையை நீக்கவேண் தசரதரிடத்திற்கேட்டு ஸ்ரீராமனை அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தாடகையைச் சங்கராஞ்செய்து மிதிலையில் சீதையைக் கலியாணஞ் செய்விக்க ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரும் போது அந்த ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரும் போது அந்த ஸ்ரீராமனுடைய திருப்பாதம் உன் பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னை சேர்த்துக் கொள்கிறேனென்று விடைகொடுத்த படியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர்வந்து தாடகைகைக் கொண்று விசவாமித்திரங்கு சந்தோஷஞ் செய்வித்து மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ் செய்து வரும் வழியில் ஸ்ரீராமருடைய பாதம் அகலிகையின் பேரிலேபட்டு பெண் சொருபமானதை ராமர் பார்த்து இதென்னவிதமென்று விசவாமித்திரரைக் கேட்க, அகலிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லாம் சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீராமமுர்த்தி இருடியினிடத்துக்குப் போகும்படி உத்தரவு கொடுக்க அப்படியே இருடியினிடம் அகலிகை வந்து சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். அப்பால் நடந்த கதையைச் சொல்கிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனார்தன்கதையை இயம்புகிறேன் கேளுமினி
 ஆயிரம்போனியுங்கண்ணாகுமென்றமாழுனியை
 தெண்டனிட்டுக் கொண்டு திரும்பினார் பூசைசெய்ய
 தானுமாலையனைத்தானே மனதிலெண்ணி
 ஆணவமாயைதன்னை அகலவிட்டுயோகமதாய்
 தான் செய்தகுற்றமெல்லாந் தானுவேதீருமென்று
 வனத்துரிவிசாபமதை மாலயனே தீருமென்று
 மெத்தவேபூசை விரும்பியே செய்யலுற்றார்

பூசைதனைச்செய்த புதுமைதனைக் கண்டு மிக
 தானுவமாலயனுந் தயவுடனேவந்துதித்து
 ஆயிரம்யோனியுகக்காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
 ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முவரைப்பணிந்து
 ஆயிரம்கண்ணாக அயிராவதத்தோனும்
 வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளினிலே
 அகலிகைசாபம் பிடித்ததேயெந்நேரம்
 தெய்வலோகப் பட்டணத்தில் வாழுகின்றதேவருக்கும்
 எல்லார்க்குமாகப் பிடித்ததேசாபமது
 வானுலகமெல்லாம் மலடாகப்போனதுதான்
 தான்மட்டுமல்லாமல் தரணியெல்லாந்தான் மலடாய்
 பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
 காமனெரிந்ததுபோல் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
 பால்சுரக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகான்
 காய்க்கும்மரங்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகான்
 இந்திரனார்தேவி இதுவெல்லாந்தான் தெரிந்து
 இந்திராணியென்று இளங்கோதைநானிருக்க
 அனர்த்தம்விளைத்தீரே ஆனதொரு இந்திரே
 ரிஷியின் சாபம்பலித்ததேயிப்போது
 பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டே
 அவர்களிட்டசாபம் அவனியெல்லாஞ்கும்ந்ததுவே
 மதிகொண்டு வாழ்க்கையிலே மதிமயங்கிப்போனேரே
 தபசமறந்து தட்டழிந்த காரணத்தால்
 மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
 இடுவார்கள் பிச்சைததன்னைக் கெடுவார் கெடுத்தாப் போல்
 படுவார்கள் பாடெல்லாம் பட்டோமே இந்திரரே
 அம்பலத்தில் நின்றலையும் அநியாயஞ்செய்தவர்போல்
 ஊரார்உடமைக்குப் பேராசைக்கொண்டவர்போல்
 தேவர்களெல்லோருஞ் சேரமலடானோம்
 இந்தப்படிச்சொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப

இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையற்றுத்தான்வாடி
 எந்தன் விதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
 வந்ததேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
 மானே குயிலே மரகதமே நீகேளாய்
 தேனே களியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
 அந்தரம்பைமாதை அடிமைகொள்ளும்பென்னே நீ
 புத்திரனில்லாமற் பூதலத்தில் வாழ்வென்ன
 சேனைப்பலதாழுச் சிறுவனொருவனில்லை
 மைந்தனில்லாவீட்டில் மறையோர்புசிப்பதில்லை
 மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகார்கான்
 வடிவுள்ளமாயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
 அரணாரைநோக்கி அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
 அம்மையுமைபார்வதிபால் அதிகதவஞ்செய்தாக்கல்
 எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகுவண்டாகும்
 என்றுமனையாட்கு இதமாகச் சொல்லியபின்

விருத்தம்

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைத்தனில்லாமையாலே
 தங்கியேவாழ்ந்திருந்துத் தரணியில்வசையுமாச்ச
 கங்கைவேளியர்தன்பாதங் கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
 இங்குதாம் வருவோமென்று ஏகினார்கைலைமீதில்

நடை

சென்றுசிவன்கைலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
 சக்தியைவேண்டி தவம்பெறவேண்டுமென்று
 சங்கரனாரஞ் செழுத்தத் தங்கள் மனதில்வைத்துச்
 சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலே தானினைத்து
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுவர்பாலேகலுற்றார்
 இந்தப்படியே இருவரும் ஒற்றுமையாய்க்
 கயிலையைத்தானோக்கிக் கடுகவேதான்டந்தார்

கடிதாய்வழிகடந்து கயிலைக்குப் போனார்கான்
 தென்கயிலைசேர்ந்து சிறந்தவிருவருமாய்
 நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
 நின்றுகைகூப்பி நெடுமுச்செறிந்து நின்றார்
 நெடுமுச்செறிந்துநொந்த நின்றவுரைத்தான் பார்த்துக்
 தடுமாற்றம் நீங்கித்தயவாகவார்த்தைசொல்லித்
 தேவியும்நீயும் தேவிவந்தகாரியமேன்
 தேவிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
 இவ்வார்த்தைக்கேட்டு இந்திரனுமேதுரைப்பான்
 எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேனான்டியேன்
 சீராயுரைசெய்தாற் சிரிப்பார்களௌலோரும்
 மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
 புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
 பொன்னுலகையாளப் புத்திரனே தானுமில்லை
 சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவந்தோங்கான்
 எங்கள் தமைகாத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றார்
 அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
 வந்ததுநன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
 சிவனோடுமையாளச் சிந்தையிலேதானினைத்து
 தவமாயிருந்து தரையில்மிகவுசிவைத்து
 ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரேல்
 சிவனோடுமையானும் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
 சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
 இந்தபடிக்குநந்தி எடுத்துரைக்கவப்போது
 நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியும்ப்போது
 ஆற்றில்முழுகி யஞ்செமுத்தைநெஞ்சில்லவைத்து
 ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானுான்றி
 நின்றார்தவத்தில் நிமலனைத்தானினைந்து
 இந்திரானித்தானும் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
 ஈசனேபிள்ளையருள் என்றே மனதிலெண்ணி

இருவரும் ஒன்றாய் இருந்தார் நெடுந்தவத்தில் உள்ள குற்பத்தியங்களை
 உள்ளாங்காலுக்கி பொன்றுந்தொரியாமல் தன்னுடைய முறையைப் போடுவது
 தள்ளாதபூற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண் வேருக்கோடி வியன்மரங்களுண்டாகித்
 தாக்ருகுள்வேரோடிப் படரத்தவசுசெய்தார் அந்தத்தவத்தருமை யரனார்நியவில்லை
 அன்பொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே எந்தப்படி தவங்கள் செய்வோமென நினைத்துச் சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்றுப்
 பாதாளங்தோன்ற வெட்டி பண்பாயனல்வளர்த்தி வேதாள அக்கினிபோல் மேலேபடர்ந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையருளென்றேதவமிருந்தார் தண்ணீர் அருந்தாமல் சருகும்புசியாமல்
 இந்தப்படியிருந்தார் இரண்டாயிரவருடம் அந்தத்தவத்தருமை யரனாருந்தானநின்து
 பார்வதியைப்பார்த்துப் பரமனருள்செய்வார் இந்திரனுள்ளெளியில் விடத்துக்குநாம் சென்று
 மன்னுமுடிதேவாரெல்லாம் வந்துதொழுதேத்த பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போதம்படைத்தருள்வீர்
 என்றுவரங்கொடுப்போம் என்னச்சிவகாமி இந்தப்படிபலத்தை யேதுக்குத்தான் கொடுத்தீர்
 புத்திரனில்லாச்செல்லும் போகக்கொடுத்தீரே புற்றுவளர்ந்து போதமரமுண்டாகிக
 கண்ணீரொழுகுவதைக் கண்ணினாற் காணுமென்று சிவனாரிடத்தில் செப்பினாள்பார்வதியும்
 உள்ளபடிசொன்னாய் உடையவளேயென்றுவரத்துக் கள்ளனிவனிந்திரனும் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
 மானேயவனிட மனதின்படி செய்வோம் தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவன்டு
 ஒன்றும் அறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன

ஆனால் உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
 என்றுசிவனார் இரங்கியிரைத்தனர்கான்
 உமையாளுமங்கே யுரைப்பாள்மனம்நடுங்கி
 ஈஸ்வரரேயெம்மதியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
 நேயமுடன்தனை நீர்பொறுக்கவேண்டாமோ
 என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன் மனமகிழ்ந்து
 மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
 நந்திதனையழைத்து நலஞ்சேருமிந்திரனைக்
 கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தார்களுத்தரவு
 வெற்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பமுடனெழுந்து
 நந்தீசர்தன்பின்னே நன்றாய் நடந்தனரே
 கந்தமலர்க்குழலுங் கடுகவேதானடந்தார்
 கூட்டியேதானும்வந்து கோமனைத்தேவியுடன்
 தெடுபுகம்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
 எண்ணத்தொலையாத இடியேறுதான் முழுங்க
 வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாகத்தான்முழுங்க
 சிந்தைமகிழ்த் திருநந்திதான் கொலுவில்
 வந்தபுகுந்து வலக்கைப்பிரம்பதனால்
 இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
 ஒதுக்கிவிலக்கி யொருபால்நிறுத்தினரே
 நேரேவிளக்கி நிறுத்தினார் விஞ்சையரை
 யற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்ச்
 சென்னிவணங்கித் திரண்டு தொழுந்தேவர்களை
 யுனியியடித்தங் கொருபால் நிறுத்தியபின்
 காலனேயமதூதரையுங் கடக்க நிறுத்தினரே
 வருணன்முதல் மற்றவரை வாகாய்நிறுத்தியபின்
 ஈசனுக்குத்தோழனா யேற்றகுபேரனையும்
 உருத்திரரையும்பக்கத் துண்மையாய்தானிறுத்தி
 ஆனைமுகத்தானுடன் ஆறுமுகத்தானையும்

சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்க இருத்தியவர்
 பக்கத்தில்வீரபத்திரனைதானிறுத்தி
 மேனகையினோடு விளங்கும் அரம்பையுடன்
 ஆன ஊர்வசியும் அந்தமுள்ளதிலோர்த்தமையும்
 நாடங்கங்களோடுமந்தநாதென் சிவசபையில்
 தேடுபுகழ்நந்திசேர்ந்தபலநாதார்களை
 மிஞ்சுவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
 அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்
 காளிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியிபின்
 சத்தமகாரிவிகளையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
 விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கேன்கிட்டவந்து
 வந்தரனார் பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
 அந்தபடியே யரனார் திருமுன்பு
 சென்றுபுகுந்திந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
 மன்றில்விழுந்து மலரடினயப்போற்றிசெய்யச்
 சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாரெழுந்திரென்றார்
 திருவாய்மொழிகேட்டுத் தேவியுடனிந்திரனும்
 எழுந்துநின்றுகைககட்டி யெதிராகவேநிற்க
 வந்தகருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
 இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிறான்
 புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
 புத்திரனில்லாமல் பொசிப்புப்பழுவலவோ
 எத்தனைதான்வாழ்வு இயல்பாய்ப்படைத்தாலும்
 புத்திரனில்லாமல் புலைநரகில் போவேனோ
 சந்ததிதான்தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதின்பின்
 இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோ மெனவரைத்தார்
 சந்ததிதந்த சங்கரனாற்சொற்படியே
 இந்திரனுந்தேவியுமாக யின்பமுற்றுமீண்டன்றே
 மீண்டுமேயவர்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
 ஊர்பதியையோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது

காமதேனுநற்பசவைக் கயிலையிலேவரவழைத்துப்
 பசவின்முகம்பார்த்து பரமனருள்புரிவார்
 சந்ததியில்லாதற் றவம்செய்த இந்திரந்தாய்
 உன்னையவர்களுடன் அனுப்புகிறோமொன்றுசெய்வாய்
 அன்புடனே நீபோய் அருகிருந்துதான் வளர்ந்து
 பாலகனையீன்று பாங்குடனே தான்கொடுத்து
 வந்துவிடுநீயு மாதேயிளம்பசவே
 என்றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
 நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமுச்சதானெறிந்து
 தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசவும்
 பூலோகம்போயிருக்க பொறுக்குமோயென்னுடல்தான்
 பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு
 எனக்குமோட்சக்தி எப்போவெனக்கேட்க
 அப்போசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
 வாராய்பசவே வருந்திமெலியாதே
 புத்திரனையீன்றவுடன் பூத்தேர் அனுப்புகிறோம்
 உன்னாண்நாமும் உடனழைத்துக்கொள்கிறோம்
 என்றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு
 போய்வருவேனன்று பொருந்திவிடைகேட்டதற்பின்
 அந்தநேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான் கொடுத்தார்
 பசவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
 இழியுங்கடலும்போலெங்குமேதான்முழங்க
 அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்

அந்தணர் கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
 இந்திரன்பின்னே நல்ல விளங்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
 பந்துபோற்குதித்துமெள்ளாப் பாரினில்வந்துமேவ
 வந்தோர் பசவையிந்திரன் வரிசையாய்துதிகொள்வானே

வசனம்

எப்படியென்றால் சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசவரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்துப் புத்திர தவஞ் செய்த இந்திர ணிந்திராணிக்கு நீ போயிருந்து ஒரு புத்திரனையீன்று கொடுத்துவாவென்று விடைகொடுக்க, அப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்சகெதி எப்போவென்று கேட்க பரமேஸ்வரரும் அப்போது புத்திரனைப்பெற்று கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பி உன்னை இவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்கிறோமென்று சொல்லி விடைகொடுக்க அப்படியே விடைவாங் கிக் கொண்டு இளங்கண்றாகவேடங்கொண்டு அண்டபுவனங்க ளெல்லாம் இடிபோல முழங்கத்தக்கதாகப் பந்து குதித்ததுபோல் நடந்து இந்திரன் இந்திராணி போனவழியைநோக்கி அவர்களிருவரையுங் கண்டவுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகியக் கண்றைக் கண்டு சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசராகிய பரமேஸ்வரரும் உமையானும் அனுப்பிவைத்ததாய்க் காணப்படு கிறதென்று இருவரும் ஆனந்தங்கொண்டாடிப் பசுவைக் கட்டி முகந்து தாங்கள் கூடவே கூட்டிவருகிறார்கள் அப்பால் நடக் கின் ற அதிசயங் களை இனிமேல்விஸ்தாரமாகக் சொல்லுகிறோம்

நடை

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தனைத்து
அவாவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்றுநமக்கீசர் ஈந்தருளும்செல்வமென்று
கண்றையெடுத்து கடுகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பாததுநிற்க
நடந்தாரிருவருமே நல்லுலகந்தானோக்கி
ஒருவருக்கொருவர் உவந்துவந்துதான்பேசி
சந்ததியாய்வந்தகண்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜூனங்களெல்லோரும்
இந்திராணியிவர்கள்வரவுகண்டு

சந்ததிபாக்கிமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போது இயல்பாய்ப்பறையறைந்தார்
தேசமெல்லாந்தான்றிய சிறப்பாய்ப்பறையறைந்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்சென்றதேவ பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்றோருவான அழகானகற்பகக்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசுந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனார்தங்களுக்குத் தயவாய்க்கொடுத்தகன்றை
மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தாள்காண்
மானனையீர்நீங்கள் மனமகிழ்ந்து கொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைத்தனை தான்கேட்டுத்தாதியார்கள்
போற்றியெடுத்தனைத்துப் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றா
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஒங்கிவளர்சந்திரன்போல்
அருமையாய்க்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேண்டுமென்று பேர்முகூர்த்தந்தான்பார்க்க
பஞ்சாங்கப்பார்பாரைப் பாங்காயழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாம் சடியழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாம் தாமேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவோடி
பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காய்யழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான் வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமோடு நல்லதினமும்பார்த்து
ஆர்பேரிடுவோம் மென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவானருளினோடு

இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன் பெயரை
 இடுமென்றுசொன்னபடி எல்லோருஞ்சொன்னார்காண்
 அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேணுமென்று
 வைகாசிமாதம் வளர்ந்த இருபத்தொன்றில்
 சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாதிரையில்
 அமிர்தகண்யோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
 அந்தப்படியே அவர்கள் மொழிதப்பாமல்
 பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
 சோடித்தெல்லார்தமக்குங் கொடுத்தாரேதட்சணைகள்
 தட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானமூத்தார்
 மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தார்ப்பகவை
 அழைத்தவுடனே யனைவோர்க்குந்தானமிட்டார்
 மாதானங்கோதனம் வஸ்திரதானஞ்செய்தார்
 வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
 பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
 நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானாட
 ஒமங்கள் பூசைகள் ஒன்றுந்தவறாதபடி
 அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
 இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
 பட்டுப்பட்டாவளியும் பங்காய்க்கொடுத்தனரே
 மைதவழுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
 பொன்னாலேதும்பும் புரிகயிறும் போட்டார்காண்
 நாலுகாலிற்குளம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
 மேனியுந்தங்கமதாய் மின்னும்படிசெய்து
 நவரத்தினவைகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானமூத்தி
 ஆபரணாதியெல்லாம் ஆணிமுத்தும்வயிரமுமாய்
 கொம்புக்குநல்ல கோமேதகமமுத்தி
 நாலுகாலிற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
 வாரியேழுட்டி வளர்த்தார்கள் நற்பகவை
 பாலமுதமூட்டி பரிவாய்வளர்க்கையிலே

பூப்பந்தற்குள்ளே போற்றிவளர்க்கையிலே
 இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
 நாளிரண்டுதன்னிலே நற்பசவுந்தான்வளர
 திங்கட்டிறைபோலச் சீர்பெற்றுத்தான்வளர
 பிள்ளையென்று சொல்லிப் பெருமையுடன் தான்வளர்த்தார்
 இந்திராணி செய்யும்வகை யேதென்றுதான் கேட்கில்
 நித்தப்படிநடக்கும் நியமநிஷ்டை சொல்லுகிறேன்
 பொய்கைதனிற்சென்று போதவே நீராடி
 சிவழுசைதவர்ப்புசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
 தங்கநற்செம்புதன்னிற் றானேஜலங்கொண்டு
 புட்பாதிகளைல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
 பசவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
 பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
 சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள் செய்துவந்தாள்
 இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேனையிலே
 பசவின்முகத்தைப்பார்த்துமனஞ்சலித்து
 நெடுநாளுந்தானாச்சே நீடுமெனைப்போலே
 நிற்கும்வகையேதென்று நிமிலனை யேதொழுவாள்

விருத்தம்

அப்யய்யோ சிவனே நான் செய் யற்த்தினுங் கொடுமை யுண்டோ, வையகந்
 தன்னிலேதான் மலடியென் றென்னை வைத்துந், துய்யநற் பசவுங்கூடச்
 சுரப்பிலா மலடாய் நிற்கச் செய்யுமா றேதோ வென்று சிந்தையும் நொந்து
 சொல்வாள்

வசனம்

எப்படியென்றால் தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் அதிகத வச
 செய்துவரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியைநோக்கி வரும்போது சுவாமி உத்தரவு
 கொடுத் தனுப் பிய காமதேனுவாகிய பசவானது தங் களிடம்
 சேர்ந்ததைக்கண்டு சுவாமியும் உமையானும் அனுப்பினாரென்று மகா

சந்தோஷத்துடன் போற்றி வளர்க்க நெடுநாட்சென்றும் நம்மைபோலே நாம் வளர்த்த பசுவும் மலடாய் நின்ற காரணம் என்னவோ வையகத்தில் நாம் மலடு என்றுபேரெடுத்தது மல்லாமல் தவசுசெய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி நிற்கிறதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறிந்து சொல்ல அவர்களிருவரும் புலம்பித்தவிக்கிறார்கள் எவ்வாறு அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

நாட

நாம்தாமலடாயிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவும்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுதான்மலடாம்
மலடாகிளின்ற மயக்கமதையான்பார்க்க
விதியோயிதுவும் விளம்பிரொவென்றுசொல்ல
இந்திரருங்கேட்டு ஏங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானொன்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்காணோமே
இன்னமும்முன்னேபோ லெங்கள்பரமேசுவரன்பால்
தவசுசெய்யநான் போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனைநோக்கித் தவசமிகச் செய்து
வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாவிரதந்தானிருக்க
பூங்காவனதீடி போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலுங் கையிற்பிரம்புடனே
கப்பறையும் பதக்கமும் கையில்முழுவாஞும்
பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் இயல்பாயனுப்பினன்கான்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்தவசுசெய்ய
சிவனாரைநோக்கித்தெண்டனிட்டு தவசிருந்தான்
இந்திரனும்கானகத்தி லிசைவாய்த்தவசிருந்தான்
வாசியைநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில் வைத்து அரனைமிகநினைந்து
ஆராலுமுடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்

சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் முத்தோரும்
நிருபன்குபேர் நிருதித்சைபாலகரும்
சந்திரருஞ்குரியருஞ் சத்தமகாழனியும்
தேவர்களைல்லோருஞ் சேரவேதான்கூடி
மூவரையுந்தெண்டனிட்டுமுறைமையாய்சொல்லுகிறார்
சித்திரமிங்குமையா தேவேந்திரணாரும்
புத்திரவாஞ்சையினால் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசசெய்கின்றார்
அப்போதரணார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்தீசர்தன்னை நயமாகத்தானமைத்து
வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
அப்படியேவள்ளுவனை யழைத்துவந்தாரந்நேரம்
செய்யசிவனாருந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சித்திராபுத்திரனைத்தேடியழையுமென்றார்
சித்திராபுத்திரரைச் சிறப்பாகத்தான்கண்டு
அத்தனாரும்மையழைக்கின்றாரென்றுசொன்னார்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
பாதமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கின்றான் பிள்ளையின்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திராபுத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்கிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தன்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
என்றாருளிச்செய்ய இருந்தவர்களைல்லோரும்
சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தவிந்திரற்கு
புத்திரனைத்தான் கொடுப்பாய் புதநாதாவென்று
சிவனாருமங்கே திருநாய்மலர்ந்தருளி

பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரே நீருமொரு
 தீமையை நீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
 பாலகராய்ப்போய்பிறக்கப் பரமன் விடைக்கொடுக்க
 புத்திரராய்ப்போய்பிறக்கப் பினாகிவிடைகொடுக்க
 தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கதருமமல்ல
 இந்திரர்க்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லை கணக்கிலென
 அந்தமொழிகேட்டு அரனாருந்தான்மகிழ்ந்து
 எந்தவகையானாலும் இந்திரற்கு அன்புடனே
 செந்தாமரைப்பூ தினம்பூக்கும் பொய்கையிலே
 இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசவும்தாகமொடு
 தணணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயந்நேரம்
 தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன் கலந்து
 ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தே அற்புதமாய்
 வளர்த்தபசவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
 ஆகிலடியேன் அருள்பெற்றேனெனவுரைத்தார்
 கூறுபெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருக்க
 தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
 வாய்புதைத்துநின்று மகவைமிக்கநோக்கி
 செப்புகிறாஸ்வரரும் சித்திர புத்திரர்க்கு

விருத்தம்

அரனுடன் வாழுந்தேவ ரானதோருயிர் கட்கெல்லாம்
 பானுடன்பாவபுண்ணிய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
 கரமிசையுதித்தசித்ரா புத்திரமாணிக்கமேயென
 றருமையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே
 சித்திராபுத்திரனாரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
 புத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்ந்சென்று
 வச்சிரன்வளர்த்த ஆவின் வயிற்றினில் சென்றுயிந்திரனார்க்குப்
 புத்திரனாய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தார்
 எழுதியகணக்கைநீயும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கி

பழுதில்லாபூமிதன்னிற் பகுத்துரைதெரியவப்பால்
வழுவில்லாதொழுகநாமும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையு மாலுக்கீந்தான்

'வசனம்'

எப்படியென்றால் முன் கயிலாச பருவத்திலேயும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரமலோகத்திலு முண்டான தேவர்கள், ரிஷிகள், தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற பாவடுண்ணிய கணக்குங் கருவும் பார்த்து சிருஷ்டி செய்தசித்திரபுத்திரரை ஈஸ்வரர் வரவழைத்துத் தேவேந்திரன் மகா கொடுரமாய்த் தவச செய்கிறதைப் பாருமென்றுசொல்ல, அப்போது சித்திரபுத்திரர் அவருக்கு சந்தானமில்லையே அவர் தவச செய்தாலும் மில்லை யென்று சொல்ல, அப்போது சிவன் எந்தவிதமாகிலும் நீயே போய்ப் பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல, இந்திரன் வயிற்றிற் பிறக்க காரணமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர் சொல்ல: இந்திராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பகவின் வயிற்றிற் செனித்தாற் குற்றமில்லை, அதற்குச் சம்புமகாப் பொய்கையாகிய தடாகத்திற் றாமரைப் புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்போது அந்தப் பகவானது தண்ணீர் குடிக்கவரும், தண்ணீருடனே போய்ப்புகுந்து பிறப்பாய் உடனே மகவாசை தீரும், பூமியிலுண்டாகிய முன் பாவ புண்ணிய கணக்குகளுஞ் சீராகுமென்று கணக்கெடுத் தெழுதிக்கொடுத்து எழுத்தாணியுங் கொடுத்து அவ்விடத்தி லுண்டான கணக்குங் கருவுலமும் மகாவிஷ்ணுவசம் ஒப்புவிக்கச் சொல்லி யுத்தர வளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்பு சித்திராபுத்திரார் அவ்விடத்திலுள்ள பெரியோர்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு சம்புமகாப் பொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிற கதை இனி சொல்லுகிறோம் என்று.

நடை

ஈஸ்வரரும்ஈஸ்வரியும் மின்பத்துடன்மகிழ்ந்து
எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனான் என்கோவே
ஆயிரம்பேராணாலும் அசைக்க வொண்ணாபுத்தகத்தை

ஞானிந்திமை நன்னாலின் நீடுகழ்
பூண்டவர்கள் புத்தகத்தைப் போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதனில்வந்தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்தார்
முற்கணக்கும் பிற்ணக்கும் முன்னேட்டனுப்படியும்
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
எழுதியந்தவாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
எழுலோகக்கணக்கு மெழுதிமிகக்கொடுத்து
பாவிகணக்கும்பஞ்சபாதகாகணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணக்கும்
பூமிதனில்மாயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாகணக்கும்எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அன்றண்டந்தான்வகுத்து
முத்தகணபதியும் முதுகுவலமிருக்க
இளையகுமாரன் இதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளோல்லாஞ் சேரவேதாமிருக்க
இருஷ முனிவோர்கள் எல்லோரும் தாமிருக்க
சாதிபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்காலத்துாதருடன்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டந்தான்வகுத்து
இந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளும்பாங்குடனே
தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவரத்தார்
சந்திரகுரியர்கள் தங்களோளிபோலெனவே
குண்டலமும்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிகுட்டி
ஆபரணாதியெல்லாம் அழகாய்த்தான்பூட்டிச்
சிவனாரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொண்ணாப்பட்டோலைக்

கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றானிடுக்கி
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்புவாகத் தாந்தாருத்தமரை
சித்திரைக்குட்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
புத்தகமும்முந்நாலுங் கூடப்பிறக்குமென்றார்
சிவனாராருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
அயிராவதங்களென்னும் ஆனைகளைத்தான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான் கொடுத்தார்
ஆகாசத்தேரில் அப்போதுதானேறி
வாராரேயுத்தமனார் வாவிதனை நோக்கி
சண்பகங்களோடுமெந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளமும் அடுக்காய்த்தான்விளையும்
வயிரவைடுரியமும் வச்சிரகோமேதகமும்
புத்பராகங்களும் பொலியுமந்தப்பொய்கைதனில்
முத்துக்கள்வந்துமழங்கு மந்தவாவிதனில்
சங்குகள் சூல்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கருதனுந்தன்னுடைய கிளைகூடிக்கொண்டாடும்
மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள் தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கைதனில்
வானரங்கள்பாடிமகிழ்ந்துவிளையாடும்
மாடப்புறாக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்
புனுகுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுமிகவாழும்
கஸ்தாரிபிள்ளைகவியுமந்தப் பொய்கைதனிலே
கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகங் குதித்தாடும்வாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்தநீர்த்தனிலே
கனிவைகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தப்பொய்கையிலே

செந்நெல்வினைந்து சிறந்திருக்கும் நீர்வாவி
 மல்லிகைமுல்லைவாய்த்த சிறுபிச்சிகளும்
 இருவாட்சிப்பிச்சி இருந்துமிகவீசும்
 மருவும்மருக்கொழுந்தும் மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
 ஏலங்கிராம்பும் இலங்குமந்தநீர்வாவி
 சாதிக்காய்ப்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
 மரங்களிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
 வண்டுகள் தும்பிமுதல் வந்துநுகர்பொய்கைதனில்
 மந்திகள்பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
 செந்தாமரைப்பூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
 அல்லிமலரும் அப்படியே தான்பூக்கும்
 சந்திரர்கள் குரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
 ஆதிபிரமாவும் அமர்ந்தாடும்நீர்வாவி
 நாராயணர்முதலாய் நல்லரிஷிகளுமே
 முனிவர்முதலானோர் முழுகுமந்தப்பொய்கையிலே
 கண்ணியர்களெல்லாங் கலந்துவினையாடிடுவார்
 பழையவினைகளெல்லாம் பறந்தோடுங்கண்டரே
 தீவினைகளெல்லாந்திடுக்கிடத்தானோடும்
 பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானோடும்
 கிழவர்முழுள்ளால் குமரராகிப்பிறப்பார்
 இந்தவிதமாயிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
 சித்திராபுத்திரும் சீராகவந்துதித்தார்
 தாமரைப்பூகத் தான்வந்தவதரித்தார்
 இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
 ஏலக்கருங்குழலாள் இந்திராணி அவள்தனக்கு
 நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
 பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
 அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனனோ
 கண்டுமகிழ்ந்து கடுகிளமுந்திருந்து
 தாதியரைத்தாமழைத்து தானுமேயெடுத்துரைப்பாள்

இந்திரரைப்போலே யெந்தன்மடிமீதில்
 சுந்திரகுரியர்கள் தங்கள் ஓளிப்போலப்
 பதினாலுலோகமதில் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
 செம்பொன்னெழுத்தாணியுடன் சேர்த்தபிள்ளைதானிருக்க
 பச்சடம்புநல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
 காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
 இன்பம்பெருகியிருதோனும்பூரித்தேன்
 கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
 கண்டகணாவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
 சிந்தித்துநின்று சிவன்பாதமேதொழுது
 வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
 மயிலேறும் பெருமாளை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 முவரையுமங்கே மழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
 சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றாள்
 கண்டாகணாப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
 குண்டலங்கள்மின்னக்குமாரன் வந்துதோன்றுவதற்குப்
 பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
 என்றார்பாதம் எத்திபணிந்துநின்று
 இந்திராணிதான்வளர்த்த இயல்பசவையந்நேரம்
 தும்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
 கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
 இந்திராணியம்மை இளங்கோதையோடிவந்து
 முந்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
 நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தா னறியும்
 என்னோடுகூடநீயும்மலடாகாமல்
 இனத்துடனேகூடின்பமுடனே மேய்ந்திடுவாய்
 வனங்கள்தனிலே வளர்மிருகமெத்தவண்டு
 இனத்தாரைவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
 எல்லைகடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னாமல்
 ஈனாதசாலியினாஞ்சாலி தின்னாமல்

குலையோடேயாமனக்கை கொழுந்தோடருந்தாமல்
 சோளக்கதிர்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
 இளங்கடுகுநாய்கடுகு ஏறிட்டுப்பாராமல்
 கள்ளிதனைத்தின்னாமல் காய்ந்தபுல்லுமேயாமல்
 இத்தனையும் நீக்கி இதமாகத்தான் மேய்ந்து
 மாலைகறுகறுத்து மையிருளாகுமுன்னே
 எல்லைக்குவந்து என்மகளேளன்றுசொல்லி
 இந்தப்படியே இசைந்தபுத்திதான்சொல்லி
 மேய்ந்துவாவென்று விட்டானோயப்பசவை
 மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்தேயப்பசவும்
 சிலம்புகலக்கெலனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
 ஆபரணத்தோடே அசைந்தேவிளையாடி
 அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தான்டந்து
 காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
 பொற்புல்லுந்தின்று புனப்புல்லுந்தானருந்தி
 தண்ணீர்தாகத்தைத்தான் பொறுக்கமாட்டாமல்
 கண்ணாயிரமுடைய காவலனார்சோலையிலே
 இந்தப்படியே இருக்கிறநேரமதில்
 சிவனாருமங்கே சித்தமகிழ்ந்தந்நேரம்
 அலைகடையேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
 விரையவேதானமைத்து விடைதந்தாரென்னவெனிற்
 தேசமதையானுந் தேவேந்திரன்தேவி
 பிள்ளையாய்த்தான் வளர்த்த பெரியவொருபசவும்
 சம்புத்தலத்திற் றானிற்குஞ்சோலையிலே
 திக்குதிசைகள் தெரியாமல்நிற்குதுகாண்
 வழிதடங்காட்டி வரும்போதுவாவியிலே
 தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில்நீதானும்
 செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
 என்றானார்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
 திகைத்தபசவுக்குத் தெரியவழிகாட்டிடவே

வழியின்படியே வந்ததேநற்பசவும்
 சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
 பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்து ஆகமெல்லாம்
 சுற்றிவலம்வந்து துய்யதிருநற்பசவும்
 தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
 புதுமைகளொல்லாம்பார்த்துப் பூரித்திருதோனும்
 ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்து மந்தவேளையிலே
 தப்பாமல்குரியனும் தாமரையின்பூப்பறித்துப்
 போடவேதான் தின்று பொறிகலங்கச்சுலாகி
 வால்வீசிகரையேறி மயங்கியேசுலாகி
 முட்டுகளுந்தானசைந்து முகமுமிக்குமைந்து
 வாயில்நுறைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதானெறிந்து
 முட்டிவணங்கி முன்வயிறுதான்தள்ளி
 நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்க வழிநடந்து
 காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகி
 சிவனாரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
 எல்லைதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
 செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடித்து
 படுத்ததேயப்போது பலபேருமோடிவந்து
 நாடாளுமிந்திரர்க்கும் நாகமடைந்தையர்க்கும்
 தேடாத்திரவியமே சிறந்தமகா தேவியம்மா
 மயிலே நீபோமிடத்தில் மலைநாகம் தீண்டியதோ
 மாயமிருகம் வளைத்துமிரட்டினதோ
 நச்சப்புல்லுதின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுவோ
 என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
 சந்தனகுங்குமந் தானுமிகக்கொண்டுவந்து
 ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூசு
 அப்போவொருதாதி ஆனதொருவார்த்தைசொல்வாள்
 பசுவின்வடிவல்ல பாலன்வடிவென்றுசொல்லி
 கழுநீரும்புல்லுங் கலாந்துகுடிக்கவைத்து

சந்தனமும்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
 ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிலிருந்துதான்வீசி
 சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
 தாகந்தெளிந்து தான்விமித்துப்பார்த்தவுடன்
 பகவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனும்
 சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
 என்றபொழுதே எழுந்ததேநற்பசவும்
 செம்பொன்மணி மண்டபத்திற் சேரவேணுமென்று
 ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்து
 தங்கமணி தூணோடோசாய்ந்தது காண் அந்நேரம்
 இந்திரனார்தேவி இளங்கோதைதான் கேட்டு
 அசையாமணியை அசைக்கவந்தகாரியமேன்
 இந்திரரும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
 எந்தவிதமோ தெரியமாட்டுதில்லை
 பாருங்களென்று சொல்லித் தாதியரவிட்டார்காண்
 போனார்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள் சொற்கேட்டு
 வந்ததுமே பார்த்து மறுபடிதான் சொல்லாலுற்றார்
 நாகமடந்தையரே நல்லாதொருதேவியரே
 வளர்த்தபசவந்து மயங்கிகிடக்குதென
 எண்ணத்தொலையாத ஏற்றப்பசக்கஞ்சன்டு
 எந்தபசவென்றுகண்மர் ஏந்திமையீர்சொல்லுமென
 கண்கள்பவளமுமாய்க் கண்டவர்க்குநல்லுறைவாய்
 நெற்றியிலே வெள்ளையுமாய் நிறமெல்லாம்பொன்னிறமாய்
 என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியே ஓடிவந்து
 சிங்காசனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
 கராவினண்டையிலே கதறியேயோடிவந்து
 தேனேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
 துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி

விருத்தம்

அந்தியினடந்ததுண்டோ வரனுரைத்தவிர்த்ததுண்டோ
நிந்தையாய்ப்பெரியோர்முந்நூர் நெடுமுறைதவறினோமோ
கந்தன்மாலயன்வேறுன்று கருத்தினில்நினைத்ததுண்டோ
உந்தன்முன்னோர்கள்செய்த இகழ்வினை முடிந்தவாறோ

நடை

மாணேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தானோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுதின்கையிலே
விழங்கள் கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன் திருமேனி உள்ளுடைந்துவாடுவதேன்
எந்தவிதிவருமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமஞ்சந்தனமும் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
சொங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தானேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிகமுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேநற்பசுவும்
பாரக்களை தீர்ந்து பார்த்துமேயந்நேரம்
கண்கள் பொறிபறக்குங் காலசந்துவால்சுற்றும்
வான்தைப்பார்த்து மன்தையருவருக்கும்
ஆனந்தமாகி அதிரநடனமிடும்
சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுவதைத்தான் கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள்காண்
பசுவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்லுவோரை
கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர்இடையர்தம்மை அழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்கள்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்தத் ரோகைமயிலாட்கு

ஆரம்பலைப்பகவு மடங்கிமிகச்சுலாச்சே
 இன்றுநாளையீணு மீற்றுமயக்கமிது
 என்றுதான்சொல்லிஏகினாரப்போது
 பகவின்மயக்கத்தைப்பார்க்கமுடியாமல்
 கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாயென்றுரைத்தாள்
 தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
 கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவிற்கால்முன்பாக
 சுழ்நிறைந்து தூயவிடம்பண்ணுவித்து
 வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
 பரிகாரிகள் வந்துபணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
 கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பேன்
 என்றமொழிகேட்டு ஏற்றப்பரிகாரிகளும்
 காட்டுமருந்துங்கடுமருந்துமொருகோடி
 சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்கின்றாள்
 அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
 செங்கைசிவப்புத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
 அய்யகோவென்று அடித்துவிழுந்தமுதாள்
 அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
 கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம்
 வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
 வைகுண்டலோகம் விழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
 அநியாயமோவென்று அலறியமுதகரல்
 மகாதேவர்தாழும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
 சிவபெருமானீவரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
 போய் யுமையேடுகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
 பத்தினியாய்ச்சென்று பகுந்துரைப்பாயென்றாள்
 அந்தவுமையவஞும் அரணாரருட்படியே
 கொக்கிறகுகுடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்
 பொற்கூட்டபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
 பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள்நற்குறத்தி

பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
இருந்தவளைப்பார்த்து இறைசிவனார்சொல்லுகிறார்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடச்சி
வள்ளிக்குறமாமி மலையரசன்மகளே
என்றனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிக்குறமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியமுண்டு
சிறுதொண்டர்பிள்ளைகறி யுண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன் மாளிகையிலே
கூடியேவந்து குழந்தையாய்ப்போனதுண்டு
ஆருளில்சோழன் அருமைமகனையன்று
தேரூர்ந்துகொன்றேமுப்பச் செய்ததுந்தானுண்டு
பிள்ளையொருமைந்தன் பெருவயிறங்தானுமாவான்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படிநல்லகுறி இசைவாகத்தோணுதென்றாள்
அப்போசிவனுமருஞ்வாருத்தமிக்கு
கொச்சைக்குறத்தி குறிபார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந்துகை காட்டினர்தங்கையரே
உமுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன்தானலவோ
ஆச்சியார்கள்வீட்டில் அடியண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார் தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரே
போய்வாறேனென்று புளிதரவிடைபெற்று
மாதாவுமந்நேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி
தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள் குமாது
மைவாழ்க்குறத்தி வானவர்தம்கோவில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறாளென்றாள்

இந்திராணிகண்டு எழுந்துமேயோடிவந்து
 வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
 பாராய்குறத்தியம்மா பசவைப்பிழைப்பித்தால்
 வேண்டியதெல்லாந்தருவேன்
 விதவிதமாய்க்கொடுப்பேனெனச்
 சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது
 குறமாதுதானுங்குறிசொல்ல இந்திராணி
 ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றார்
 குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்பூக்கொண்டருளி
 விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி
 வேண்டியதெல்லாம் வேணபடித்தான்குவித்து
 விநாயகனெத்தானினெந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
 கணபதியுமங்குவர கணமாய்ப்படைத்தனை
 உருட்டிதிரட்டியொரு உண்டையாய்ப்பிடித்து
 கவளங்கொடுக்கக் கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
 சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
 கேளாயோயென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
 எந்தன்குறிதானும் எள்ளாவுந்தப்பாது
 செங்கைவடிவேலனென் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
 முத்தமகழுஷந்த மூர்த்திவிநாயகன்காண்
 கந்தமருமகள் வள்ளி தானுமவள்மாமி
 ஆறார்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
 பரமேசவரருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி
 நின்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன்
 வானுலகமாள மகன்வருவானுன்றனுக்கு
 அண்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
 இம்மையிலுமறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
 ரத்னமுடிகுடி நல்லமைந்தனாய்வருவான்
 பெற்றிடுவீர இப்போது பெருமாள்திருவருளால்
 கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுத்தோன்றுகிறார்

நீலகண்டரதம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
 வளர்த்தபசுவயிற்றில் மைந்தரவுந்துதோன்றுகிறார்
 கோவின்வயிற்றில் குமரன்வந்து தோன்றுகிறார்
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவராணையில்
 அத்தன்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
 புத்தகமும்பூணுாலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
 ஆயிரங்கிங்கிலியர்கள் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
 எழுத்தாணிகைப்பிடித்து பிறப்பாண்டியென்மகளே
 உத்தளமாய்வென்னீறு ஒளிருந்திருமுகமாய்ச்
 சித்திராபுத்திரரவுந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே
 பூலோகம் ஆளப்பிறக்கிறார் பொற்கொடியே
 எறும்புகடையாணைதலை யெல்லாமெழுதவல்லார்
 புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதும்புண்ணியனார்
 அருளஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாவிச்னுவுக்கும்
 வகுக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும் ஸ்த்ரமிக்கும்
 கணக்கராய்த்தாணிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
 இப்படியாகஇருப்பான்காண் ஏந்திமையே
 அரசனார்கருவூலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
 இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
 இன்பத்தோடுளங்களித்து இருதோனும் பூரித்து
 கும்பல்கும்பலாகப் பொன்குவித்தாள் ஏந்திமையாள்
 அந்நேரந்தான்குறத்தி யவள் முகம்பார்த்துரைப்பாள்
 உன்னுடைய அன்பு இருந்தாலும்போதுமினி
 பொன்னும்பணமும் புலையன்படைக்கலையோ
 நிறைநாழிமுத்தை நேரேகொடுமென்றார்
 மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுயரமுந்தீரத்து
 மகனுடனே நீயுமகிழ்ந்துமே வாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்

உமையவள் குறிகள்சொல்லி யுரைப்படி முடியுமென்று, சமைய நல்லிந்திராணிக்குத் தானுமேமனதைக் தேற்றி, அமையவே வரத்தையீந்து அடைவுட னரன் பாந் சென் று உமையவள் நடந் ததோல் லாம் முரைத்தாளிடத்துற்றாளே.

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைக் கேளுமென்றார்
நாகமடந்தையரும் நல்லகுறியென்றுசொல்லி
பசுவின்வியிழ்றில் பாலன்பிழப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
கொலுச்செய்ய மண்டபத்திற் கோலமுடன் வீற்றிருந்து
வானம்புவலோகம் மண்பூமியுள்ளதெல்லாம்
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
யழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிழ்றிலிப்போது பாலன்பிழக்குமென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோர் எல்லோருந்தாமறியப்
பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாள் சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வகையாய்ப்பறையறைந்தான்
தெருவீதிட எள்ளலாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்
முத்துவளைத்துமுகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தாணிறுத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல் போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிருத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்ச்செய்து
இந்திரன் நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
ஜம்பதுகாதம்பரப்பில் அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிறுத்தி
வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிறுத்தி
நவரத்தினத்தாலே நன்றாகத்தானமுத்திச்

சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்றாள்
 தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
 தபோதனர்களைல்லாருந் தாழுமேவந்திருக்க
 முனிவர்களைல்லாரும் முக்கியமாய்த்தாமிருக்க
 அந்தனர்களைல்லாரும் அப்படியேதாமிருக்க
 சங்கதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்தாமிருக்க
 வகைவகையாய்ப்பத்தி வகுக்கவேணுமென்றாள்
 பத்திப்பத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
 அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்றாள்
 பிள்ளைபிறக்கும் பெருமுகர்த்தம்வந்ததென்று
 ஏழோகமறிய இடிபோலமுரசடித்து
 வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
 தேவர்முனிவர் சிறக்கவே வந்தார்கள்
 தபோதனர்கள் முதலியோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
 ரிஷிகள் முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
 அந்தனர்களைல்லாம் அப்படியே வந்தார்கள்
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள் வந்தார்கள்
 கூன்குருடுசெவிடுமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
 தானங்கள்வாங்கத்தான்வந்துயிருந்தார்கள்
 வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
 அவரவருக்கெல்லா மயிராணியப்போது
 திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக் கொண்டுவந்தார்
 மாணிக்கசங்கு வலப்புறத்தேநின்றாத
 வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்தாமோத
 மங்கையர்கள் வந்து வாழ்த்திக்குரவையிட
 கண்ணியர்களைல்லாங் காவலாய்ச்சுழுந்து நிற்க
 அங்கையற்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
 பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
 பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது

மன்னர் பெருமாள் வருகிறவதிசயத்தை

நாயனார் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைபிடித்துக்
காதிலிடுங்குண்டலமும் கனக்கவேதான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனார்
ழுமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும் பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீரும்
காதிலேயிட்ட கனகமணிகுண்டலனார்
காரித்திரன் மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்காணென்பாரும்
பிரமாவோவென்று பெருத்தமொழியுரத்தார்
இப்படியுஞ்சிலபேர் ஏற்றமொழியுரத்தார்
திருவழகைச்சொல்லத் தேவரால்கூடாது
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்.
நமச்சிவாயமென்கிற நன்னாமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமதாய்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குறவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குரவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கனக்குரவையிட்டார்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான் முழங்க
ழுமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள் தேவரெல்லாம்
தேவாமிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்திச்
சீராகவங்கே சிவனுமையாள்தான் கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையந்நேரம்

திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுந்தானாடி
 பட்டுடையுடுத்திப் பகவானைத் தெண்டனிட்டுப்
 பிள்ளையைவாரி முகத்தோடமுத்தமிட்டாள்
 அப்போதுபச்சுடம்பா யாச்சுதவள் மேனியெல்லாம்
 பாலுமூலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்பைங்கொடிக்கு
 தான்பெற்றதுபோல தான்கையிற்போனாள்காண்
 அப்போதொருதாதி யறிவாயெழுநடத்திருந்து
 காயங்கடைச்சரக்குக் கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
 கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேகோதையர்க்கு
 அப்போதுவையாரும் அங்கேதானோடிவந்து
 மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
 வாய்காய்துருவி வயிற்செவிமுக்கெடுத்துச்
 சேரனையெடுத்துச் சரிகுழலாள் கையமர்த்தித்
 தொப்புளறுத்துக் குரவைமிகமுங்கி
 சுரந்துவட்டிமினையாடைதான்போட்டு
 பஞ்சாடைக்குள்ளே பலகலைதானமர்த்தி
 வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்ச்செய்தபின்பு
 தேவேந்திரன் வரவைக் காணோமெனதிகைத்து
 இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றாளந்நேரம்
 பாலகனைப்பார்தற்கென் பார்த்தாவைக்காணோமே
 அப்போதுசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
 வந்தவுடனே மகனாரைத்தான் வணங்கி
 தாங்கியெடுத்துத் தமுவிமுத்தந்தானுமிட்டுக்
 கண்டான்மகன் முகத்தைக்கண்ணாயிரத்தாலே
 அந்நேரமிந்திரனும் அழகனைத் தாதியரே
 சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டு போமென்று சொன்னார்
 ஆவலுடன்வந்து அரியமகனார்தம்
 பிறந்தகதைவிவரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
 இந்தபடியாயிருக்குமந்தவேளையிலே
 தெய்வப்பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்

நவக்கிரகமெல்லாம் நலமானநாளொன்றில்
 பேரிடவேணுமென்று பெரிய தொருஇந்திரனும்
 சித்திரையிற் வந்ததினாற் சித்திரபுத்திரரென்றார்
 அப்படியேபேரை யழைத்தார்களெல்லோரும்
 சீறிட்டப்பாற்பக்கள் சிறப்பாய்க்கொடுத்தார்கான்
 தானதருமங்கள் தான் கொடுத்தாரந்நேரம்
 மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசவும்
 மகனுக்குப்பாலாமுதம் வாஞ்சையாய்த்தான்கொடுத்து
 நிற்குமளவில் நினவுமறந்தொருநாள்
 பாலகன்நெஞ்சிற் பசக்குளம்புப்படவுடன்
 இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
 மகனையெடுத்து மார்போடேதானனைத்து
 இந்திராணிதானும் இளம்பசவையந்நேரம்
 மரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்து அப்பசவும்
 திடமுடையாற்பசவுந் தெய்வமே சாட்சிநீயே
 சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துகொள்ளென்று
 சிவனைநினைத்துதோத்திரங்கள் செய்ததுவே
 அப்போதுசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களஞ்சு
 பசவையடித்தபாவத்தைத்தான் தெரிந்து
 இந்திரவிமானத்தையெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
 இந்தத்தசனம்பசவை இங்கேயழையுமென்றார்
 தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
 வந்தவுடன் அப்பசவும் மகாதேவரைப்போற்றி
 தேரின்மே லேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து
 இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
 பாலனைஈன்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
 கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
 வந்துவிட்டேனன்று வருந்தியுரைந்ததுவே
 சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாருமேதுசொல்வார்
 உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான்தருவேன்

வஞ்சகமில்லாமல் மனமகிழ்ந்தநில்லென்றார்
 அப்படியேநற்பசவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
 இப்பால் நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
 தேசாருமிந்திரருந் தேவியுந்தானேதுசொல்வார்
 பாலன்பசித்துப்பதறியழுதவுடன்
 பாலமும்வாங்கப் பசுதனைத்தேடுமென்றார்
 பசுவைமித்தேடிப் பார்த்தார்களைல்லோரும்
 காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
 இந்திராணியான இளங்கோதைதானமுதாள்
 இந்திரனுமப்போது ஏங்கிமிகவாடி
 மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
 மற்றுமொருபாற்பசவின் பாலமுதைமைந்தனுக்குக்
 குற்றம்வராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
 பாலர்க்குத் தொட்டிலைப் பாங்காகச்செய்தார்காண்
 வைரம்வைரியத்தால் வகைவகையாய்ச்சுசெய்தார்காண்
 சித்திராபுத்திரரை சீசிறந்ததொட்டிலிலே
 வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
 ஆவின்பாலுட்டியறியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
 தொட்டிலைத்தானசைத்துச் சூழநின்றதாதியர்கள்
 இந்தநல்லதொட்டிலே என்மகனே நித்திரைபோ
 தேவேந்திரன் மணியே செம்பொன்னேதானுறங்காய்
 இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானோ
 வானுலகம் ஆளவந்துபிறந்தானோ
 மைந்தனாய்வந்துமகவாசைத்தீர்த்தானோ
 எங்கள்துயர்தீர் இன்றுவந்தபாலகனோ
 தோனகைகணக்கும் தொகுத்த பெருங்கணக்கும்
 மண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
 விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
 சந்திரர்குரியற்போற் சார்ந்ததிருமகனோ
 ஆதிபரன் கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனோ

துட்டாகணக்குந் துரோகியர்கள் தன் கணக்கும்
 சிட்டாகணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனோ
 தேவேந்திரன்தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும்
 நன்மைகளுந்தீமைகளும் நன்றாயிவந்தவனோ
 சீராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரை
 ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தபாலகனோ
 ஆவினவயிற்றில் அவதரித்தபாலகனோ
 எங்களரும் பொருளோ விந்திரனார்கண்மணியோ
 எங்கள்குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமோ
 இந்தபடியாக ஏற்றிநின்றுதாலாட்டி
 இந்தமகனை யாதாய்வளர்க்குங்கால்
 தாதிமார்தம்பாலைத் தானுண்ணச் சொன்னார்காண்
 உங்கள்முலைப்பாலை யுண்ணவோநான்பிறந்தேன்
 என்றறிந்துசொன்ன விளமைக்குழந்தைக்கு
 மந்திர நூல்வேத மகாவறிவையுண்டாக்க
 வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரந்நேரம்

விருத்தம்

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாயோதிவைத்த
 தந்திரவாத்திமார்கள் தான் ஹரிஓம்என்றோத
 மந்திரபுதல்வனாரும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
 மந்திரவுரைசொல்லாமல் மைந்தனுமுறைசெய்தானே

வசனம்

அ.:தெப்படி யென்றால், இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொருமேனியும்
 பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்த சித்திராபுத்திரரானவருக்கு வேதங்கள்
 அப்பியாசம் பண்ணுவிக்க வேண்டுமென்று வாத்தியாரையழைப்பித்துப்
 பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்து மகாதானம் கோதானம்
 வல்திரதானங்கள் செய்து ஒம் எக்கியங்களைல்லாஞ் செய்து
 சித்திராபுத்திரர்க்கு வாத்தியார் ஹரிஓம்என்று சொல்ல அதற்குப்பயன்

சொல்லுமென்று வாத்தியாரிடத்திற்கேட்க, அவர்சொல்லமாட்டாமையால்
சித்திரபுத்திரர் தானே பயன் சொல்லிப்பின் நடக்கிற காரியங்களைச்
சொல்லுகிறோம்

நடை

விநாயகர்ப்புசை விதவிதமாய்த்தான் முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவரியுங்கைக்கொடுத்து
அரியோமரியோமென் றாதரவாய்ச் சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோம்நமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தமுறையுமென
அப்போதுவாத்தியாரதன் பொருள் சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிகேளும் நல்லதொருஉத்தமரே
அரிக்குப்பொருள் சொன்னால் அண்ணாவிநீரெனக்கு
குருக்களுமாவீ குற்றமில்லைகண்டமரே
எனக்குமோர் அண்ணாவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்வேன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறி நாலவிழ்த்து நற்பாடமீதேறிச்
சைவநால்வேதந் தழைக்கவேவாசித்தார்
ஒரேட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழுவென்று
தேவர்கள்வாழுவென்று திருவேடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழுவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அரனயன்மால்செங்கை யானதொருசீவனமும்
நமனாரும்வேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்கான்
சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைப்பட்டோலை யனுப்படியேவாசிக்க
வாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகான்
தனதுமனையின்றித் தலைநாளில் நீருமொரு
அகதிமனையை யடிமையொத்திக்கண்டமரே
உம்முடையசெய்கையும் உமக்கறியப்போதாமல்
என்னுடையலேட்டி லெழுதினேன்றுசொன்னார்

என்றுசொல்லவாத்தியாரிருகையாற்போற்றிசெய்து
 ஈஸ்வரனார் கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
 இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்தினிந்திராணியுடன்
 மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
 இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
 மைந்தர்பெருமாள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
 பூலோகசோதனைக்குப் போய்வாரேனன்றுரைத்தார்
 நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போரோமிந்திரரே
 அங்கேசிவன் வாசலருகிருக்கநாம்போரோம்
 என்று கணக்கை யிதமுடனேதான்சுருட்டி
 நன்றியுடனே புறப்பட்டார்நற்கணக்கர்
 இட்டப்படியே ஈஸ்வரனார்தான் கொடுத்தார்
 கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போரோமென்றார்
 அந்தக்கயிலையரனார்கருவூலம்
 நித்தமெழுதிவர நிமலரருள்கொடுத்தார்
 பத்திரமாயென்வசத்திற் றந்த தொருபட்டோலை
 சீருடனேயென்வசத்திற் சிறப்பாய்யிருக்குதுகாண்
 பரமனார் தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
 கோத்தவரிசைகளும் கொற்றவரேகண்டரே
 பொன்னுலகைமட்டுமல்லோ புண்ணியப்ரே நீராண்டீர்
 நிறைந்தபுகழ்மாதாவும் நீருமிகத்தவசிருக்க
 உங்களுக்குப்பிள்ளையா யுகந்தளித்தார்கண்டரே
 அண்டரண்ட்கோளமட்டும் அணுவளவுந்தப்பாமல்
 எழுத்தாணிபட்டோலை யென்கையிற்றான் கொடுத்தார்
 முத்திரமோதிரமும் முன்விரிலேயணிந்தார்
 கண்டரோநீருங்கணையாழிமோதிரத்தை
 இவ்வளவுவாழ்வுமங்க ஸிருவரிடவாழ்வு
 புதிதானகாரியமும் போய்ப்பார்க்கவேணுமென்று
 போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென
 வாலவயச வருமளவும் நீரிருந்தால்

பாலனாய்வுந்த பலன்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
 அந்தப்பலனும் அரனருளாற்றான் கிடைக்கும்
 அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
 எப்படியுமென்தாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
 போகவிடையருஞும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
 மாதாவைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதமதில்
 புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரே புண்ணியனார்
 அருமைத் திருமகனை யன்னை யன்னைபிதாவாழ்த்தி
 இந்திரவான்தேரிலேறியேயுத்தமனார்

விருத்தம்

சென்றனன்சென்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு
 நின்றனன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரில்லாவுமையாள்தானும்
 வந்தவென்மகனே யென்றுவாரியேமோந்து கொண்டாள்
 மைந்தனுமங்குவந்த வரன் முறையியம்பலுற்றான்

வசனம்

அதெப்படியென்றால், சித்திரபுத்திர நாயனாரானவர் இந்திரன் இந்திராணி
 இவர் களை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு தேரின் மேலேறி
 சுவாமிகயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம்மாளையுங்
 கண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து சிந்தை களிகூர்ந்து நிற்கப்பார்வதியம்மாஞும்
 மகனைக் கட்டி வாரி மோந்து கொண்டவுடனே சித்திராபுத்திர நாயனார்
 சுவாமியிடத்திலும் அம்பாளிடத்திலும் அவ்விடத்தில் நடந்த விருத்தாந்த
 மெல்லாஞ் சொல்லுகிறார். எ-று

நடை

அப்பால் நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
 செப்பமுடனானுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக
 மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேனித்தனை நாள்
 ஈஸ்வரன் சொன்னயிலை எள்ளளவுந்தப்பாமல்

தாமரைப்பூவாய்த் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
 ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்ததேனாதரவாய்
 இந்திரனிந்தராணி இவர்கள் மனங்குளிர
 புத்திரனாகவென்னைப் போற்றியேதான் வளர்த்தார்
 பிறந்தவுடன் தருமம் பெருக்கவேசெய்திட்டார்
 என்னையுமங்கே ஈன்றதொருநற்பசவும்
 என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணி தானிடித்தாள்
 உடனேதானப்பசவும் உன்கயிலைவந்ததுவே
 மற்றுமொருபசுப்பால் கொடுத்ததைனவளர்த்தார்கள்
 நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும் நாயகனும்
 இந்தப்படியா யிதுவரையும் நானிருந்தேன்
 இவ்விடத்துசிந்தையினால் ஏக்கமிகவண்டாகி
 போகிறேனென்று சொன்னேன்போர்வேந்தனப்போது
 பாலவயசபருவமுனக்கில்லையென்றார்
 அவ்விடத்திற்றானு மிருக்கவேவேணுமென்றார்
 இங்கிருக்க நீதி எள்ளாவழில்லையென்றேன்
 அரன்கயிலைசென்று அவ்விடத்தில்நானிருப்பேன்
 இங்குமங்குமாக இருப்பேனெனவரைத்து
 அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்துயிங்குவந்தேன்
 என்று-சித்திராபுத்திரனார் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
 பசவைமிகவழைத்து பாலன்வந்தான்கண்டாயே
 என்றரனார்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசவும்
 சென்றுமகனார் திருமுகத்தைத்தான்மோந்து
 எழுந்தேயிருக்கொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
 இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
 இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
 மகனார்தான் போனவழித்தடத்தைத்தானோக்கி
 வந்தார்கயிலைமலைதனிலே வானவர்கோன்
 அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தைக்கேஞ்மினி
 சிவனாரிடத்திலே தேவேந்திரன் புலம்பி

புத்திரனுஞ்சத்துருவாய்ப் போனானெனவுரைத்தார்
 உரைத்தமொழிகேட்ட உமைபாகரே துரைத்தார்
 சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னாயே
 தாயாரருகேதன்பிள்ளை வந்ததென்றால்
 பேயாஉனக்கினிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
 பித்தரைப்போலே பிதற்றுகிறாய்நீதானும்
 நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
 நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்றே
 எமதர்மர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
 வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பிய நாமமழுத்தோம்
 எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொரு இந்திரே
 போம்பிள்ளாயென்றுரைக்கப் போனாரே இந்திரரும்
 ஈசுவரனார்தாமு மேற்றதொருபுத்திரரை
 இப்போதுநீயும் இயமனின்வாசலுக்கு
 சித்தாந்தம்யாவுஞ் செய்யப்படுமையைப்படியே
 அத்தாந்திரகணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
 இப்படியேதானும் இயமனைத்தானமழுத்து
 கலியின் உபத்திரவத்தாற் களறிகள்தான்மிகுந்நது
 அபயக்குரலுண்டா மானதாலிப்போது
 எல்லாகணக்குமியல்பாகத்தானெழுத
 சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
 என்றுநமனுக்குச் சிவனாரிசைத்தபின்பு
 நன்றுநன்றென்று நமஸ்கரித்தேயந்நேரம்
 இருபேருமொன்றாகி ஏற்றவிடைதான்கொண்டு
 நின்றபொழுதேபிரமா நிமலர் அருளாலே
 இருபேரும்வாழுவென்று ஏத்திவிடைகொடுத்து
 கட்டழகருடனே கனதண்டஞ்சுலமுடன்
 குத்திடுங்கோடுகொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
 இவ்வளவுதான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
 வாகாய்ச்சிவனுக்கு திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்

சிவனை நினைத்துத் திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
 தவத்தைநினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
 தருமங்கள்செய்வார்மேல் சுற்றுஞ்செல்லாதேயென்று
 புத்திகளுஞ்சொல்லிப் போகவிடைகொடுக்க
 கருங்கடாமேலேறிக் கணக்கனையுந்தான் வைத்து
 வலக்கடாவேறிவாரார் எமதர்மர்
 நல்லமுரசுகின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
 இருபேருமொன்றாய் இந்திரலோகம்புகந்தார்
 இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
 பாரிலுள்ளோர்தம் கணக்கைப் பார்த்தார்களப்போது
 சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
 நராயணாவென்று நாமமறியாதார்
 பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணாதபாவியர்கள்
 மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
 அம்பலத்தில்நின்று அநியாயஞ்சொன்னவர்கள்
 ஊராருடைமைக்குப் பேராசைக்கொண்டவர்கள்
 கல்லாக்கச்டார் கணக்குப்படியாதோர்
 சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில் சூழாதார்
 அயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
 பிச்சைக்குவந்தவரைப் பின்னைவாவென்பவர்கள்
 கன்றுவருந்தக்கறந்தபாலுண்டவர்கள்
 சுற்றுங்கொதிக்கச் சுரந்தபாலுண்டவர்கள்
 பொட்டநாழிமரக்கால் போட்டளந்தபாவியர்கள்
 பின்னையழித்துப் பேதமுறச்சொன்னவர்கள்
 உள்ளப்பொருளை இல்லையென்றேவரத்தவர்கள்
 தூரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
 ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துப்பறித்தவர்கள்
 குளிச்சையின்றிக் குளித்திடும்பொல்லாதார்
 கொண்டமனையாள்வருந்தக் கூத்தியர்கள்தன்னைவைத்தோர்
 மாதாபிதாவருந்தவயிறுவளர்த்திடுவோர்

இட்டுண்டுவாழ்ந்தால் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
 நீட்டும்பழைக்கையில் நின்றுமெள்ளக்கேட்டவர்கள்
 சாவற்போர்செய்விக்குஞ் சண்டாளப்பாதகர்கள்
 கொண்டகணவனுக்கு குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
 இப்படிக்கொத்த விழிதொழில்செய்வோரையெல்லாம்
 செப்பமுடன்நல்ல செந்தமலிற்றான்போட்டுப்
 பாசத்தைவீசிப்பதறுவேதான்பிடித்து
 நாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில் தூரட்டு
 உச்சித்தலைதனிலே யோங்கிமுளையறைந்து
 அச்சப்படக்கண்ணில் ஆணிதனைநிறுத்தி
 கையிரண்டும்பின்கட்டியிருக்கால்பின்னி
 மார்பைத்துளைத்து மறுகுகதிர்பாம்புடனே
 கூரியநாராசங் கொடுஞ்செவியினுாடேற்றி
 பாறையினிற்போட்டுப் பதறவிழுத்திழுத்து
 வேறுவேறாயுடலை வெட்டியேபோட்டிழுத்து
 காரமுள்ளவுப்பதனைக் கரைத்ததிலேதானொழுக்கி
 முள்ளுவனங்களில் முகங்கீழாய்ப்போட்டிழுத்து
 பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
 பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
 இவர்தங்களையெல்லாம் ஏழந்ரகத்தில்
 தள்ளவென்றுபட்டோலைதானெழுதிக்கொண்டார்காண்
 நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
 கொண்டகணவனுக்குக் கொலைமருந்துசெய்தவரை
 வீதிவீதியாகவிவரமாய்த்தானெழுதி
 அவ்வீதிவிட்டுமறுவீதிவந்தார்கள்
 பெற்றதாய்சொத்தைக்களவுசெய்யும்பேதயரை
 அரைத்தஅம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
 குற்றமுரலுலக்கை யொதுங்கவையாக்கொடியவரை
 வாசந்படி நடக்கும் வழிசுத்திசெய்யாரை
 எந்தபதார்த்தமும் ஏற்றசுத்திசெய்யாரை

கண்டபோதொன்றுசொல்லிக் காணாமலென்றுசொல்லும்
 குண்டுணிகள் சொல்லுங் கொடும்பாவியானவரைப்
 பகலுறக்கஞ்செய்யும் பூவிகள் தங்களையும்
 நகரகத்திலேயழுந்த நடுவோலைதானெழுதி
 கள்ளர்களோடு கடுகவந்துசிக்கினதே
 குண்டுணிகள் சொல்லிக் குறளிகள்தான்பேசிச்
 சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்செய்வாரை
 கணவனைக்காணாமல் கள்ளியவள்வீடுவிட்டுத்
 தீர்த்தமுமாடித் திருநாளும்பார்த்தவளை
 பர்த்தாவிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
 அவர்களைப்போல அனுக்கணக்குத்தப்பாமல்
 செய்யவென்றுநல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
 செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
 அவர்களொல்லாமங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
 வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்கைவிற்றிடுவோம்
 செல்லாப்பணத்தைச் செலுத்துவோங்கண்டாரே
 எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருஞ்செமன்றுமெல்ல
 அவர்களுக்குச் சொல்லி யமைத்தபடிதானெழுதி
 வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டினதெல்லாம்பட்டத்து
 நெல்லுகளை நாங்கள் உலர்த்தாமல்விற்றிடுவோம்
 கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
 என்றுசொல்லினங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
 இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுதி
 பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
 பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
 குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
 பால்தயிரும்நெய்யும் பசித்தெடுத்துச்சாப்பிடுவோம்
 ஏறாதமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்லி
 இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுதி
 அந்தந்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து

அவரவர்கள் செய்யும் வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி
பாவபுண்ணியங்கள் பகுத்துமேதானெழுதி
புண்ணிஞ் செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதி
பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
இடுக்கத்துடன் ஏமாற்றிவந்தவர்க்கு
உடுத்தபுடவை யுகந்தளித்தோர்தங்களையும்
பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேருபுசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
சாலைமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூஜைதவபூஜை குருபூஜை செய்வோரை
நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை
ஆஸயங்கள் கட்டி யன்னமிக்ககொடுப்போரை
இடிந்தபழம் கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீகொடுத்தவரை
பொருந்தவுயிர்தனக்குப் போகந்ரவிட்டவரை
இராக்காலபட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலம் பகுத்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்தங்களையும் பேணிந்தந்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணாமல்
வைத்தவகையில் வஞ்சகஞ்செய்யாரை
நெய்விளக்குமாவிளாக்கு நேயமாய்ச்செய்தவீரை
மாதானம் கோதானம் வஸ்திதானம் முதலான
தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனைவணங்கிச்சிவபூஜை செய்தவரை
செருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறந்த பிராமணர்க்குக்
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
பிள்ளைப்பால்வார்த்தோரைப் பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
அதிதிபரதேசியருக்கு அன்னமிட்டுண்டவரை
பெளரணையில் நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தாரை

பரத்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
 குருவைமறவாரைக் கொலைகளாவுசெய்யாரை
 கணவரிடசொல்லைக் கட்டாய்ந்தத்தினாரை
 ஆறுகுளங்கள்தனி லணைகட்டிவைத்தவரை
 வழியைப்பறியாமல் வாகாகக்காத்தோரை
 கன்று பால்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
 தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்து
 ஒளிவுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான் கொடுப்போர்
 காய்ந்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்
 ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தாள்தொழுவோர்
 விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்ச்செய்வோரை
 பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியார்க்குச்
 சம்பளமும்பணமுந் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
 கந்தனையெந்நாளும் கருதித்தொழுதிடுவோர்
 மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துநித்தந்தொழுவோர்
 வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதான்டப்போர்
 குருநன்றிசெய்ந்நன்றி குறையாமற்றான்டப்போர்
 விஷயங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
 வண்ணான் நாவிதன் கூலிமனமகிழ்ந்தேததான்கொடுப்பார்
 தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமற்றானெழுதி
 இப்படிக்கொத்த இயல்புடைய புண்ணியரைச்
 செப்பமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்துத்
 தப்பாமலீகரனார் தன்னடியிற்றான் சேர்த்து
 வைகுண்டலோகத்துக்கும் வகையுடனேதான் சேர்த்து
 அந்தவுலகத்தி ஸமர்களைப் போலிருந்து
 புண்ணியஞ்செங்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக்
 கயிலைலைக்குவடபுறத்திற் காவன முண்டாக்கி
 பூங்காவளத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
 காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
 எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்புஜைசெய்ய

பணிவிடைகள் செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகச்செய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழந்திருக்கத்தானெனமுதிப்
பாவியர்க்குத்துனப்பு பலனையெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழுகுபழுக்குழியும்
கிருமிவகைக்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்கான்
மிருகங்கள்வாழ்க்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்கான்
அகல் கிடங்குவெட்டியதிலேயனல் வளர்த்தி
முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்ச்செய்தார்கான்
நூற்பாலம் மயிற்பாலம் நூதனமாய்ச்செய்தார்கான்
காடுங்கரடுங் கல்லுமிகவுண்டாகி
சற்று நிழலில்லாமல் தவிக்கவே செய்தார்கான்
நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேவுண்டாக்கி விமரிசையாய்னுயுதமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாச்செக்குகளும்
இரும்புத்தானுங்காய்ச்சி யேற்றபடிநிறுத்தி
செப்புத்தானுங்காய்ச்சிசேரவேதானிறுத்தி
இரும்புமுக்காலிகளை யந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
செவிகளுக்குநாராநஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தான்வரைக்கும்
வகைவகையாயாணிவரிசையாய்தானெடுத்து
தொறண்டவகைகள் தோற்றுமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவப்புண்ணியங்களுக்குப்பரிந்துவகைச்செய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி இருவர்கள்பாற்போகலுற்றார்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்புடனேனநானுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்றார்
மாதவின்தன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
இயமதருமராசனு மியல்பாக அருகிருந்தார்
தந்தையரவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்

நமஸ்கரித்ததன்மகனை நன்றாகவே வாழ்வாய்
 என்று சொல்லியுத்தமரை இருகையாற்றானெடுத்துக்
 கன்னல்மொழியாள் கனிவாயால் முத்தமிட்டாள்
 முத்தமிட்டபோது முன்னின்ற தாதியர்கள்
 எண்ணெய்ப்பலகைதன்னை எடுத்தங்கேதான் போட்டுப்
 பொற்ககிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணெயிட்டு
 எண்ணெய்க்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றத்தலைதான்கோதி
 தீர்த்தமுமாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
 சிவனைதொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
 வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கெர்டுத்து
 அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
 மகேசுரபூசையை வண்மையுடன் செய்தபின்பு
 ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூண்டு
 புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
 போசனசாலைக்குப்போயிருந்தாருத்தமனார்
 நாடாஞ்சிந்தமிரரும் நாடகமடந்தையரும்
 தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடமுத்தி
 பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
 மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
 கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
 சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான் படைத்து
 தும்மைப்பூபோலமுதுசொரிந்துநறுநெய்வார்த்து
 தம்பியரையுண்ணவென்று தடவினார்முதுகுதனை
 அப்போதுமுத்தமனார் அவர்கள்முகம்நோக்கி
 உன்வீட்டிலேயமுது உண்டோமேயாகில்
 உன்வயிற்றில் வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
 என்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
 நின்றுபரதவித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
 அகமகிழுச்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
 காதல்மிகவில்லாதகன்னியிருந்தென்னவென்று

போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தாள்பஞ்சணையில்
மாதாமயங்கியின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேவாருமென உவந்துநிற்காப்போது
தண்ணீர்குழித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
கைதொழுது பாலகனைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருக்கைப்பலாச்சுளையு மாற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கைப்பலாச்சுளையு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்க
பாங்குடனேயுத்தமனார் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
கைகழுவிசுத்திபண்ணி கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும் வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகதான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்தங்குரைப்பார்
இயமலோககணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணத்தில் எழுதாமல்
சொற்பமாங்குற்றமதை தொகைப்படுத்தாமற்கணக்கை
எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனேனன்றுசொல்ல
ஏதுக்குற்றஞ்சொன்னீ என்னுடையமாதாவே
தலைவாழையறுத்துத் தாணைக்கும்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டோன்மாதாவே
என்றுசொல்லிப்பேசி இருக்கின்ற அந்நேரம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையினுட்புகுந்து
போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாழுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனாரைத்தான் பார்த்து
வாரியெடுத்து மார்போடேதான்னைத்து
இந்திரனாருடன் யிந்திராணிமனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்திற் றாமொருவாரத்தைசொல்லுவார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதரும் ராசனும்போகலுற்றான்

போனார்யமதருமர் பூவுலகிற்சேணையுடன்
 அப்பால்நடக்கின்ற அதிசயத்தைக்கேளுங்கள்
 மிருகண்டன்நற்கதையை மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்
 வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று
 பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய்மிகவளர்த்த
 வோமகுண்டமத்தியிலே யுயர்ந்தகம்பம் நாட்டியந்தக
 கம்பத்திலேறி கால்விரலைத்தானுான்றி
 வேதாளஅக்கினியுமே லேபடாந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
 தண்ணீரருந்தாமற் சருகும்புசியாமல்
 இருந்தான்தவச ஈராண்டோடெட்டுடனே
 வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
 அந்தத்தவத்தருமை அரணாருந்தாமறிந்து
 தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்கரரும்
 அப்போதுமையவஞ் மப்படியேதானும்வந்தாள்
 இருபேருந்தவசியா யேகினார்தவத்தருகே
 மிருகண்டன் செய்ததவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்காண்
 அப்போமிருகண்டன் அரணாரைத்தான்தொழுது

விருத்தம்

அய்யனேபோற்றி அறும்வளர்த்தவனேபோற்றி
 செய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாய் போற்றி
 பையவேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி
 உய்யவேயடி யேற்கண்பா ஒருமைதானருள்வாய்போற்றி

நடை

என்றமொழிகேட்டு இருவருமனமகிழ்ந்து
 சிந்தையுடனே திருவாக்குதானுரைப்பார்
 வாராய்மிருகண்டாமதலையைநாம் தருவோம்
 சீராகவேவயதுதீர்க்காயுசாயிருந்தால்

கல்வியறிவில்லாமற் கசடனாய்த்தானிருப்பான்
 அல்லதுகல்வியறி வுடையவனாயிருந்தால்
 பதினாறுவயது பாலகனாய் இருப்பான்
 ஆனதினாலந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை
 எந்தவகையா யிருக்கவே வேணுமென்றார்
 அப்போமிருகண்டன் ஆராயுங்கல்விமானாய்த்
 தவத்தினில்மிக்கோனாய்த் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
 தெண்டனிட்டபோது திருமதலைதானருளி
 அம்மையுமையவரும் ஆனபரமேசுரரும்
 இடபமதிலேறி யேகினார்கயிலைதனில்
 மிருகண்டனாரு மிக்கதவழுமிடத்து
 நலம்பெறவேதானிருந்து நன்றாகவாழ்கையிலே
 வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
 சாஸ்திரபூராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
 வேதங்களோதி விளங்கினார்மார்க்கண்டன்
 அப்பால் நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
 வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
 மந்தாரைப்பிச்சி மறுவற்றபூக்களுடன்
 சண்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்த அலரியுடன்
 புஷ்பவகைகளொல்லாம் போதவோதானெடுத்துக்
 கண்டியடித்தைந்தெழுத்தைக் கருத்திலேதாமமைத்து
 சிவனைத்தொழுது சிவழுசைசெய்யலுற்றான்
 அல்லும்பகலும் அரைநாழிகைபிரியாமல்
 அந்தமுடன் சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
 தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசால்லலுற்றான்

விருத்தம்

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றி யடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
 வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாடு வாழுமண்சுமந்தாய்போற்றி
 கண்டவர்க்கிணியமேனி காட்டியென் சென்னிமீதில்

முண்டகத்திருத்தாளானே முத்தனே போற்றிபோற்றி
 வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
 மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
 போதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றியான்செய்
 பாதகமனைத்துந்தீக்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி

நடை

இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
 பழுதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுவார்
 இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்
 ஆண்டுபதினாறும் ஆச்சதேயங்கவர்க்கு
 அப்போதுயமதர்மன் அருகில்நின்றதாதுவரை
 மார்க்கண்டமாழுனிக்கு வயதுபதினாறாச்ச
 மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
 அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தாதுவர்கள்
 சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில் வந்தார்கள்
 அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோயில்நிற்க
 நின்றமார்க்கண்டயையு நீவாருமென்றுரைத்தார்
 அப்போதுதாதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
 நீங்களும்யாரென்று எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
 இயமதருமராசன் இயல்தூதர் நாங்களௌல்லாம்
 எங்களாரசனும்மை இனிமையாய்த்தானமைத்தான்
 உங்கள்வயசு மொருபதினாறாச்சுதென்று
 வந்தோழுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
 மார்க்கண்டனாரு மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
 தார்க்கொன்றைக்குடுகின்ற சங்கரனைத் தானினைந்து
 வந்தீரே தூதுவரே வார்த்தையொன்று கேளுங்கள்
 அந்தமுடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
 முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
 எந்தஇயம் னையமைக்கச் சொன்னவன்காண்

என்றபொழுதில் இயமதூதரேங்கிநின்று
 இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
 இயமதருமராசன்பா லிசைக்கிறார் தூதுவர்கள்
 மார்கண்டன்றன்ன வரவழைக்கச் சொன்னேரே
 அவன்சொன்னவார்த்தையை யடியேனுரகைக்கின்றோம்
 முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
 உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்கள்ளன்
 வந்தபடியே வழிபார்த்து ஒடுமென்றான்
 உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
 அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதருமர்
 கோபித்துக்கண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்

விருத்தம்

அரியுமயனுந் தெரியாத அரனைநோக்கித் தவம் பண்ணிப் பிரியமுடனே
 மிருகண்டன் பெற்றபிள்ளையுயிர்சோர் எரியுங் குஞ்சியுளகூற்ற னெடுத்தான்
 குலத்துடன்பாசம் விரியுங்கனல் சூழுலகமெல்லம் வெற்றி பிறக்கத்
 தோன்றினனே.

தெரிபுங் கடல்போற் கோபமுண்டு சேனையெல்லாம் புடைகுழக், கரிய
 மலைபோல் செம்மலைபோல் கடுக நடந்தான் வழியின்மேற், பெரிய கடாவின்
 மீதேறிப் பிறை போல் வளர்ந்த யெயிறுகளும், எரியும் விளக்கின் சுடர்
 போல் இரண்டுவிழியும் பொறிசிதற.

வசனம்

அ.:.தெப்படியென்றால் மார்க்கண்டனுக்கு வயச பதினாறு ஆனவுடனே
 இயமன் தூதர்களை யனுப்பிக் கூட்டிவரச்சொல்ல மார்க்கண்டனானவன்
 கவாமி கைலையங்கிரிவாசர் கிருபைத் தீயானித்துக்கொண்டு வந்து தூதரை
 நிராகரித்து யமதருமராசனையுஞ் சட்டைப்பண்ணாமற் சொன்ன செய்தியைத்
 தூதரானவர் தருமராசாவினிடத்திற் போயறிவிக்கத் தருமராஜன் மிகுந்த
 கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறிபறக்க அண்டங்கள்
 மலைகளெல்லாம் நடு நடுங்கத்தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோத் தக்கதாக

வயிரமுடிதரித்து புசங்களிரண்டிலும் ஆயிரம் பேர்களால் தூக்கப்படா நின்ற உடைவானும் சூரியும் கட்டி ஆயுதவரிசைகளிற் சில ஆயுதமும் இடுப்பில் வளிந்துகட்டிப் பாசக்கயிறுந் தண்டாயுதமுமெடுத்துக் கருங்கடாவின் பேரிலேறிக் கொண்டு வெற்றிச்சங்கங்கமுதிவரமுரசரைந்து இருபுற முஞ்சேனைத்தளங்கள் சூழ்ந்துவர ஆயிரங்காலாள் ஆயுதபாணிகளுடனே வரவும் ஓரொரு கொம்பு இரண்டு நாழிகை வழிப்பரப்பு நீளம் வளர்ந்திருக்கப் படானின்ற கருங்கடாவானது இரண்டாயிரம் வரவும் மீசைகள் படபடவென்று தூடிக்கவும் அண்ட புவனங்க ளெல்லாம் அதிரவும் வலதுதுடைத்தட்டி மார்க்கண்டனைத் தேடிப் புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்யமதருமர் மார்க்கண்டனைத்தேடி
இயமதருமன் அங்குவரும் இரைச்சல் மிகக்கேட்டு
மார்க்கண்டன்தானு மனதுமிகநடுங்கி
என்செய்வோமென்று ஈசுவரரைத்தானினைந்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணியலுற்றான்

விருத்தம்

கண்டான் பாலகன் காலனையுங் கண்ணில் மிகவும் நீர்ததும்பி, அண்டர் பெருமான் றனைப்பார்த்தே யடியேன் செய்த குற்றங்களுண்டானாலும் பொருத்தருள்வாயுற்றகால னென்னுயிரைக் கொண்டேயின்று, போகாமற் போகவே காத்துக் கொள்வாயே

என்றேயிரங்கி மார்க்கண்டன் இறைவன்பாதமலர் போற்றி, நின்றேதொழுது கும்பிட்டே நெடுமூச்செறிய நிமலனுமே, நன்றே யுனது பத்தியினி நமனுமுனைப் பற்றிடில்யாமுஞ், சென்றேதொலைப்போம் மார்க்கண்டா தெரிவாயென்றே சொல்லி விட்டேன்.

அஞ்சாதேநாங் காத்திடுவோ மானைமுகவன் தன்னாணை, துஞ்சாதே நீ அவனுடனே சொல்லாலோன்றும் பேசாதே, மஞ்சார் பொழில் சூழலகறியமதியாதுன்மேல் வருவானேஸ் நஞ்சார் கூர்வாள் மழுவாலே நமனைக்கொல்வோ மென்சுசொல்ல

கோலஞ்செய்து மலர்துாவிக் குறித்துன்பாதம் வணங்கிடுவேன், ஆலமுடை மிடற்றானே அடியேனஞ்சங் கலங்காமற், சூலபாசந் தன்னுடனே சுற்றி நின்று என்னுயிரைக் காலன் கொண்டு போகாமற் காத்துக்கொள்வாய் கொள்வாயே.

அத்தனே போற்றி போற்றி அடியவர்க் கெளியாய் போற்றி பித்தனே போற்றி போற்றி பிறைமுடித்தான் போற்றி, நித்தனே போற்றி போற்றி போற்றி நிருமலா போற்றி போற்றி, யற்றதோர்க்கூற்றன் வந்தா லுதைத்துடன் கொல்லுவாயே.

ஆதிபொருளா யலைகடலா யணுவுக்கணுவா யாவருக்கு, நீதிப்பரனாய் நிர்க்குணனாய் நினைவார்க் கெளியோனாய்ச் சோதிவடிவாய்ச் சுடரொளியாய்த் தோன்றுஞ்சிவனே மாமறலி மோதிப்பாச மெறியவந்தான் முழுது நானுன் னடைக்கலமே.

வசனம்

இப்படிமார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதைக்கேட்டு எம தருமராஜன் சொல்லுகிறான்

விருத்தம்

வாடா கெடுவாய் மார்க்கண்டா மறந்தானாலும் விடுவேனோ, ஓடுகொண்டா ரென்செய்வா ருன்னெப் பிடித்துக் கொடுபோகிச் சூடாமணிசேர் வழியிரண்டுஞ் சொருகச் சூலத்தாற் குத்திக், சுடாஉயிரைப் பிடித்தே நான் கொண்டே போவேன் கண்டாயே.

வசனம்

என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன் வந்து உன்னனையமைத்தால் அதற்கு வராமலிருந்து மேலான வார்த்தை சொல்லுகிறாய், உன்னைக் கொண்டோடும் போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க்கண்டனெப் பயப்படுத்துகிறான்.

விருத்தம்

சசன் றன் னா லெதுசெயலா மிந் தப் பதத் தையினியவரால் , வாசஞ்செய்தும்லரிட்டுவணக்கினாலு மாற்றிது, மோசம் போக லுன்றனுக்கு முடிந்தநாளும் வந்ததுகாண், பாசங் கொண்டே யுன்னுயிரைப் பற்றி மிகவும் பறிப்பேனே.

சரெட்டொழிய வயசனக்கு ஏற்றமுண்டோ என்னுடனே, மார்பைத்தட்டி எதிராடி வலிமை சொன்னாய் மார்க்கண்டா பாரிப்போதே நானுன்னைப் பரமேசுவரரும் பார்த் திருக்கக் கூரிட்டொளிர் வேல் தன் னாலே கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

வசனம்

அ.:.தெப்படி யென்றால்யமதர்ம மகாராசனானவன் மார்கண்டனைப்பார்த்து, “அடாமார்கண்டா! நீ எத்தனை தவத்தோடுங் கூடிப்புஜை செய்தாலும் உனக்குப் பதினாறு வயசக்குமே லிருப்பில்லையே கர்த்தன் தான் என்ன செய்வார் அவர் பார்த்திருக்கக் கொண்டு போகிறே” னென்று கருங் கடாவின்பேரிலிருந்து கீழிறங்கி கோபத்துடன் சொல்லமார்க்கண்டன் சிவனைத் துதிக்கிறான், எ-று.

விருத்தம்

அடியேன் தொழு நம்பரனே யபயம், பரமேசுவரனேயபயம், துடிசேரிடையாள் கணவா வபயந் தூய நெல்லைப் பதியா யபயம், கடிசேர்குலக் கர்த்தா வபயங்கருணாலயனே யபயமபயம், கொடிதாகிய கூற்றுவனைக் கொண்டு கொடுப்பாயெல்லா வரமுமென்ன

வசனம்

இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கடனைப் பார்த்து சுவாமி யருளுகிறார்.

விருத்தம்

வந்துபயந்தே யபயமிட மார்க்கண்டா நீயஞ்சாதே யைந் துக் ரத்தன்றன்னாணை யமர்ந்தநமனை யணுகவொட்டோஞ் சிந்தைமகிழ்ந்தே

யிருவென்று திருவெண்ணீர் நுக்காப் பணிந்து மைந்தன் றன்னைத் தன்னருகே வரவென்றமூத்து வைத்தனரே.

வசனம்

இப்படிக் கைலாசபதி யானவர் மார்க்கண்டனைத் தன் கிட்ட வைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராசன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்

உசக்கிடவே னல்லவென்று கொடியக் கோபத்துடனியமன், சுசர்க்கெதிரே தழிலெனவே தெரியுஞ் சொக்கர்க் குஞ்சியிடன், பாசக்கயற்றா வென்றங்னைப் பற்றிப் பிடிப்போ மென்றெண்ணிப் பேசிக்கொண்டு தான்வந்து பெரிய மலைபோல் நின்றனனே.

நடை

நின்றானியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விரைந்து மார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசத்தால் விமலனோடு மார்க்கண்டனைச்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிமுத்தான்

விருத்தம்

வட்சச்சடையார் திருமுதுகை வலுவாய் மார்க்கண்டன்றனைக் கட்டிக்கொண்டான் தானிறுக்கக் கண்ணீர் நின்று மிகத்த தும்புஞ் சிட்டக்குரிய பிரானாருஞ் சிறுவன்றானு மகப்படவே, துட்டக்காலன் பாசத்தைச் சுழற்றி யிமுக்க லுற்றானே.

வசனம்

அ. தெப்படி யெனில் யமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன் பேரிற் பாசத்தை வீசிடமார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைத் தாவிச் சேர்த்துக் கொள்ள, அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்து, அதைக்

கண்டு மார்க் கண்டனாவன்றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந் தவிர நம்முடைய நிமித்தியஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயிறு பற்றியிழுக்கும்படியாச்சுதேயென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாக வோடுகிறது சுவாமிக்குத் தெரிந்து கோபமுண்டாகி யமதர்மராஜனையாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்

வாழுமுலகி லருள்பெற்று மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, ஏழையாக வெழுந்திருந்து இடது காலை மிகநீட்டி, வீழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணு மண்ணுந் தானதிர, ஆழிவுடைந்தாற் போல்யமன் அலறி வீழ்ந்தானவனியிலே

நடை

அப்பால் நடக்கு மதிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன்
 பாதத்தாலேயுதைக்க பாதாளத்தேவிழுந்து
 இறந்தானே இயமன் ஏற்றதொருஷ்கரரும்
 மார்க்கண்டாநீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து
 என்றும்பதினாறு யிருக்கவரங்கொடுத்து
 ஒன்றுக்குமஞ்சாதே யுன்னை நாங்காத்திடுவோம்
 என்றுசிவனா ரிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே
 மார்க்கண்டன்றானும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருந்தான்
 அன்றுமதலுலகிலுள்ள ஆரூயிர்கள் இறவாமல்
 இருந்ததினாலென்ன செய்வாள் ஏற்றதொருபூமாது
 கண்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து
 சாவார்களில் ஸாமற்றரைப்பாரமாச்சுதினிப்
 பூமிபெருகாதிருக்கப் புனிதரருள்வேணு மென்று
 பைங்கொடியாள் பூமாது பாரஞ்சுமந்தலற
 இந்திரனார் தம்மிடத்திற் போவோமென நினைத்து
 சித்திரபுத்திரரைச் சென்று கண்டு சொல்வோமென்று
 பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
 வந்துநின்று இந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்

முறையிட்டுச் சொல்லுகிறாள் மடிந்தான் காண்மறவியுமே
 என்னாற்சுமக்கக் கூடவில்லையென்றுரைத்தாள்
 அப்போதுசித்திரபுத்திரர் ஆதரவாய்வுந்துநின்று
 நாராயணிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
 நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
 ஆரம்பமைத் து அலறியே சென்றுகண்டாள்

விருத்தம்

பாலன் செய்த பாக்கியத்தாற் பரமசிவனார் பாதத்தாற்காலன் பட்டு
 விழுந்திறந்தான் அதனாலுமிருகள் காசினியிற், சாலமி குந்து சாவின்றித்
 தரணிபார மாச்ச தென்று, ஞாலமடந்தை வருத்தமுற்று நாராயணனைப்
 போற்றினாளோ.

நடை

அப்போது மாயவரும் ஜுனதோர பூமாதீ
 உன்னுடையபார மொழித்தருள் வேன்நான்தானும்
 போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார் பூமாதை
 அப்போது தன்கணத்தை அழைத்தேயருள் புரிவார்
 தேவேந்திரலோகத்திற் றாணிருக்கும் உத்தமரை
 இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
 கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
 நாராயணரும்மை நன்றாயமைக்கலுற்றார்
 என்றுமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றுதொருபுத்திரரும்
 சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
 நாடானுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
 கூடவே தெண்டனிட்டுக் கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
 இனிதாயனுப்புமென்று இணையடியைக்கைத்தொழுவே
 நல்லதென்று இந்திரரும் நாயகியுளமகிழ்ந்து
 போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
 சேனைகள் குழந்துவரச்செம்பொன்னின் தேரேநி

சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கைலைபோய்சேர்ந்தார்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்வந்துவிட்டார்
 நாற்பத்து நாற்கோடி ரிஷிகளும் வந்து விட்டார்
 சந்திரருஞ்சுரியரும் தானவரும் வானவரும்
 வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினாரப்போது
 சித்திரபுத்திரருங் சிவனடி வணங்கி
 அருச்சனைகள்செய்து அரண்பாதம் போய்ப்பணிந்தார்
 வந்து பணிந்த மகனாரைத்தானெடுத்து
 நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
 என்றரனார்களிகூற ஏற்றசித்திர புத்திரரும்
 பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
 அப்போது விஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடி வணங்கி
 சிவனருகில்சென்று செப்புகிறார் நல்வசனம்
 இயமதருமராசன் இறந்ததினாற்பூமாது
 சாவின்றிமிகுந்தவுயிர் தம்மைச்சுமக்கமாட்டாமல்
 அல்லப்படுந்துயர மாற்றவேணுமென்று
 சிவனாரிடத்திற்செப்பினாரப்போது
 எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார் சிவனிடத்தில்
 சிவனாருமங்கே சிந்தைமகிழ்ந்திடவே
 பிரமாவுமந்தேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
 வயகுபதினாறாய்ச் சிருஷ்டித்தோநாமவர்க்கு
 கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துமவன்
 தவத்தைமிகப்பாராமற் றானேதான்மாண்டான்காண்
 புத்திகுறைச்சலினாற் போய்மாண்டானந்தநமன்
 பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொருத்தருளவேணுமையா
 ஆரிடத்திற்சொல்வோம் அரனேநீரல்லாமல்
 வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்றான்
 இப்படியேவானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே
 சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் சுருக்கமாயென்றுசொல்வார்
 அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோயில் கட்டினவர்

கண்ணிகாதானஞ்செய்வோர் கண்றுக்குப்பால்விட்டோர்
சிவன்பாதம் சென்றவர்கள் சிவழூசைசெய்தவர்கள்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான் தொழுவோர்
கோவிலுக்கு நித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவோர்கள்
பார்வதிழூசை பக்தியாய்ச் செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
இவ்வளவுபேர்களையும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியிபின்புசொல்வார்
எமனையெழுப்பி இன்பமுடன்மகிழ்ந்து
கூப்பிடுங்களென்றுச்சொல்லிக் கோமான்விடைக்கொடுக்க
அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகணைத்தானெழுப்ப
தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
வாய்ப்புதைத்து தெண்டனிட்டு வணங்குகிறான்தானியம்மன்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களைல்லாம் அன்பாகதான்கொடுத்து
தனிமக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
நன்மைதுன்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்தார்
இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையுமனுப்பி
எமலோகப்பட்டணத்தைச்சேருகிறாரிருபேரும்
படைகள்மிகக்நெருங்கப் பாரக்கடாவேறி
வெற்றிக்குடைப்பிடிக்க வெண்சாமரைப்போடக்
கணக்கரும்நல்லகற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
எட்டுதிசையு மெங்குமேதான் முழங்க
திக்குதிசைகளைல்லாஞ் சிறப்பான பந்தலிலே
கவிவாணர்பாட கட்டியவர்களாடிவர
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க

வாசங்கள்தான்வீச் வான்கவரிதான்வீச்
 பொன்னுலகத்தாரும் போதவே சூழ்ந்துவர
 தேவாதிகளைல்லாஞ் சிறப்புடனேதான் வரவே
 இந்தபடியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
 புட்பமாரி பொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழத்தியிட
 வானம்புவியுமற்றுலகி லுள்ளதெல்லாம்
 இயமதருமன் மாளிகையில் எழுதுகின்றார்நற்கணக்கர்
 நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்
 சித்திரபுத்திரங் சிறப்பாகத்தானிருந்து
 பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
 திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவதற்கு
 வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்செய்யலுற்றார்
 மாணிக்கங்கேர்த்த வயிரக்கால்தானாட்டி
 இடம்பெறவேபந்தல் எழிற்காவனம்போட்டு
 மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
 கூடங்கள் கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்காவுடனே
 நல்லதன்னீர்பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
 புண்ணியங்கெய்செய்தவர்க்குப் பொருத்தமிகவுண்டாக
 அதற்கானபேரை அவ்வழிக்குக்காவல்வைத்து
 இதுதான்கயிலைவழி என்றுமேபுண்ணியற்கு
 சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரை
 திட்டங்கள்செய்துசிறப்புடனேவைத்தார்காண்
 கீழ்வாசல்தன்றுகே கேசவனைத்தானோக்கி
 ஞானநிஷ்டைகள் செய்தவர்கள் நல்வழிவருவதற்கு
 சிவஞானபக்தர் தரிசித்துவருவதற்கு
 பராசக்திபக்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
 மண்டபமும்மாளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
 மாளிகை கூடம் வகுப்பாகச் செய்யலுற்றார்
 வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
 வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்

வருகின்றவழியென்று வைத்தாரே தூதுவரை
வேறுமொரு வாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
வந்துதெற்கு வாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி
நெருப்புப்பரந்தெங்கும் நின்றெரியுவுண்டுபெண்ணி
சுண்ணாம்புஞ்சோறுஞ் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
பேர்தெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள்தானாட்டி
கூரையாங்காவுங் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோநாயும்
கட்டெறும்புகொட்டுந்தேள் கடியதொறுபாம்புடனே
அட்டைபுழுக்குழியும் அரணைப்புழுக்குழியும்
நரக்குழியும் நன்றாகவுண்டாக்கி
அரியதொருபாதகரை அடித்திமுத்து வரச்சொன்னார்
கல்லுங்கருமெங் கடியமணல்பரப்பி
பாதகரைதண்டிக்கப் பாவிகளைக்காவல்வைத்தார்
மேற்கேயொருவாசல் விதவிதமாய்ச்செய்யும்வகை
பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்பூதபிசாககளும்
கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டி நிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குந்தலைபேய்கள் கூட்மாய்நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைதிருகிச் சிறப்பாகவுண்டுபெண்ணி
செப்புத்தாணாட்டியதிற் நீயெரியனிறுத்திவைத்தார்
இரும்பாலே தூண்டில்களை எங்குமேதானாட்டி
நிகில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச் செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியே செய்துவைத்தார்
கிங்கிலியரங்கே கெட்டியாய்க்காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்க ஸெல்லாம்வகுத்தப்பின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி இருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக் காளைவிட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனுமங்கே வலமாகவந்துநின்று
அடியேனையிங்கே அழைத்ததெதுக்கெனவே

படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்கக்கீரேகேளு
 சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தான்றிய
 காயிருக்கபழமுதிரும் படியே யடிமுரசை
 அடித்துவாவென்றுசொல்லி அனுப்பினாரந்தநேரம்
 அப்படியேவள்ளுவனும் அனைத்தனைகாண்டுவந்து
 ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை அன்பாயலங்கரித்து
 ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேழுட்டி
 தம்பட்டம்வைத்து தனிக்காலவழியேதான்
 ஆனைத்தனிலேறிப் புறப்பட்டான் அப்போது
 தூர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய
 துய்யகரிவிட்டிறங்கித் தூர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
 மதுவைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
 அரக்குமதுவை அளவின்றித்தான்குடித்தான்
 பதினாலுலகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்
 ஆண்பால்பெண்பால் ஆகியேதான்பிறந்த
 நாலுவகைச்சாதிகளும் நன்றாகதான்நெரிந்து
 பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசொல்லிப்பண்புடனே
 வெய்யப்பெருந்தோளன் வீதியிலேவந்துநின்று
 முறையிட்டுதான்பறைய முழுக்கினானப்போது
 இந்தமொழிகேட்டுடனே எல்லோருந்தான்மகிழ்ந்து
 அந்நேரம்சிறுபிள்ளை அநேகம்பேர்தான்கூடி
 இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றாரே
 அப்போதுவள்ளுவனும் யானைத்தனைநோக்கி
 அடித்தானேபிள்ளைகள்மேல் ஆனதொருகோபத்தால்
 அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிக்கோபமுண்டாகி
 கையில்மண்ணலெயெடுத்து காற்றிலே தூற்றிவிட்டார்
 கண்ணுலே மணல்விழுந்து கசக்கியேவள்ளுவனும்
 கோபம்பெரிதாகி குணக்கேடாசொல்லிவிட்டான்
 குடிவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டான்
 பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் போறுக்கெனவேமொட்டுதிர

காயும்பழமும் கலந்துதிரவேணுமென்று
 தினம்பிறப்பாயிரம்பேர் தினமிறப்பாயிரம்பேர்
 கனமிகுதியேறாமற் றரணிபாரங்குறைய
 என்றேமதகுடித்து வெறியாலிரங்காது
 அடியடியென்று அடித்தான்பெருமரசை
 அப்படியேதானிடத்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
 சித்திராபுத்திரற்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
 அந்தக்கொடும்பறைக்கேட்டவ் விடத்திலுள்ளவர்கள்
 இந்தவகையேதன்றே எழுந்துமேதான் பிறகே
 எல்லோருமொன்றாய் எமலோகம் போய்புகுந்தார்
 நல்லதர்மராஜுணையும் நந்கணக்கு நாதரையும்
 வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவணங்குவந்து
 மன்னவரே நீங்கள் சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டு விட்டு
 கருக்குழியிற் பூமதலுங் கருத்தரித்தபின்முதலும்
 வடுப்பிஞ்சுக்காயுதிர வென்றுரைத்தேவள்ளுவனும்
 ஏற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
 என்றுதொழுது சொன்னா ரிருப்பேருந்தான் பார்த்து
 அந்தநேரமவர்களுக்குக் கதிக்கோபமுண்டாகி
 சொன்னமொழியொன்றிருக்கச் சொற்றுவறியடித்தவனை
 கோபம்பெரிதாகிக் கூட்டிவரச் சொன்னார்கள்
 வந்ததுமே வள்ளுவனும் மலரடியைப்போற்றிச் செய்ய
 வாராய்ந்வள்ளுவனே வாய்மதங்களை துரைப்பாய்
 அப்போது வள்ளுவனு மடி பணிந்தங்கே துரைப்பான்
 இப்போதுவந்தகுறை என்னால்வந்ததல்ல
 அரக்குமதுமாகாளி அம்மைமிகவார்த்தாள்
 அரக்குவெறியால் முழுக்கினேனம் முரசை
 பிள்ளைகள் தூர்ச்சனரால் பிழைக்கேடாய்சொல்லிவிட்டான்
 இந்தபிழையைபொறுத்தருளவேணுமையா
 குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிச் சொல்லிவிட்டேன்
 உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாமென்றுசொல்ல

மாயையது சொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்துச்
 சாராயந்தான் குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதனால்
 வள்ளுவனைச் சொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
 பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றார்
 வள்ளவன்றானென் செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
 வள்ளுவன் சொற்படியே மாணிடரெல்லோரும்
 வாழ்வுப்பெறவே வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள் புவிமீதில்
 என்றேயமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
 பூலோகத்திலுள்ள புகழ்படைத்தமனிதரெல்லாம்
 அவரவரிடத்தில் ஏகினாரப்போது
 இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்தின மணிமண்டபத்தில்
 மணிமுடியைத்தான் பூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
 பட்டோலைகள் தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
 அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
 அமராவதிபெருமாள் அன்னை போற்காத்தளிப்பாள்
 தர்மராஜாவின்தேவி தான்செய்த புண்ணியங்கள்
 அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவே அப்போது
 இயமனார் தம்மிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
 இந்தவிபரம் இனிமேல் விளம்புகிறேன்
 இக்கதையைகேட்டவர்க் ஸிராசர் பதம் பெறுவார்
 நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும் படிப்பவர்கள்
 பாடிப்படித்திரவே பக்தியுடன் கேட்டவர்கள்
 நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
 பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமே வாழ்ந்திருப்பார்
 ஆழ்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேருன்றி
 மூங்கில்போல் சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே

சித்திராபுத்திரநாயனர் கதை முற்று பெற்றது

அமராவதி கதை

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டி தன்கதையை
காரணத்தால் நான்பாடக் கணபதியேமுன்னருள்வாய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதி யென்ற அழகானநற்யெராள்
ழுதலத்தில் செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாசெல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அன்னை சுற்றுத்துடனே அருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியவாழ்வுண்டாகித்
தருமங்கள்தானே தவறாமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்று சுற்றும் பக்கத்திலே கேட்டறியாமல்
இந்தபடியே யியல்புடனேதான் வாழ்ந்தாள்
நாயகனார்தனிநோன்பு நாவினெடுத்தறியாள்
கணக்கரென்ற செய்தி கனவிலும் கேட்டறியாள்
முப்பாலும் காய்ச்சி முடியாமல் வாழுகின்றாள்
சிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலம் தரிசனஞ்செய்தறியாள்
சித்திரப்புத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
எமதருமராஜனிட மின்பமாய்த்தானுரைக்க
அவளுடைய நற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டாரியமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள் செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச் சொல்லுகிறாய்
பட்டணமெல்லாம் பறைதட்டி யாராய்ந்து
அன்னக்கோடி கட்டி யமுது படைத்திடுவாள்
ஆதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆரமற்றார்தங்களுக்கும்
ஆராய்துதேடி யமுதுமிகக் கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டால் அமுதமேதான் கொடுப்பாள்
மகேசுர பூசை முதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோடைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சிமிகவுண்டாகப்

பானகம் நீர்மோர் பதிவாகச் செய்துவைத்தாள்
சித்திரை மாதத்திற் செழிப்புடனே நற்கொடையும்
விசிறியுந்தான் கொடுத்த வெப்பங்கள் தணித்திடுவாள்
கன்னிதாதானங் கருதியே முடித்து வைப்பாள்
வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியே கொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடைமிககொடுத்திடுவாள்
சளிவாரமென்னைய் தப்பாமற் கொடுத்திடுவாள்
நந்தவன் முண்டாக்கி நற்புக்கள் தான்பறித்து
ஆலயங்கள் தன்னி லடைவாகச்சாத்திவைப்பாள்
தூரத்துக்கு தூரஞ் சுமைதாங்கி கட்டி வைப்பாள்
காத்துக்காதங் கற்கிணறு கட்டி வைப்பாள்
பிள்ளையாற்றின் பண்டம் பெருக்கவே தான்கொடுப்பாள்
வெட்டுந்தலையைபொருள்கொடுத்து மீட்டுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிக வைத்திடுவாள்
வேந்தனுக்கு அஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேறுதலைச்சொல்லி யடைக்கலங்கள் தான்கொடுப்பாள்
கன்னங்கள் குத்தி களவு செய்ய வருபவர்க்கு
அஞ்சாதேபோவன்று ஆதரவு சொல்லிடுவாள்
ஏழைபரதேசியர்க்கு இல்லிடமுங்கட்டி வைப்பாள்
இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமே புதுப்பித்துப்
ழூப்பந்தல் போட்டுப் புதுக்கனிகள் தான் கொடுப்பாள்
அனாதைப்பின்த்தை யடக்கிவைப்பாள் கண்ணரோ
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்றுசெலவிடுவாள்
அதற்கானகாய்கறியும்படியே தான் கொடுப்பாள்
சம்பாரஞ்சொல்லுவதை தடையறவேதான் கொடுப்பாள்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
விரதமும் நோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று
கணக்கருக்கங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதானஞ்செய்தாலுமேந்திமையாள் தன்னைவிடோம்
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியே வாழாமல்

அதற்கான படிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
 கணக்கருக்குக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
 இருந்த அமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
 ஏவினார்தாதுவரை யின்னமொருவார்த்தை
 அவனுடையவாச ஸடையாளங்கேட்டாரோ
 தென்னமரங்களுஞ் சேரவே சூழ்ந்து நிற்கும்
 கப்பல்படகு முதல் கரையருகே வந்து நிற்கும்
 தீவுகளிலுள்ள வைகள் சேகரமாய்வந்து நிற்கும்
 பசுக்க ஓருகோடி நிற்கும் பைங்கொடியாள் வாசலிலே
 என்றுசொல்லி நற்கணக்கர் ஏவினார் தூதுவரை
 அந்நேரம் தூதுவர்க்கு அதிக்கோபமுண்டாகி
 இரும்புத்தழியுடனே ஏற்றதோராயுதம்
 பாசக்கயிறும் பெருவலையும்தானெடுத்து
 வந்தவளைத்தார்கள் மனையாட்டி வாசலிலே
 வாசலிலே வந்துநின்று வலிவையெல்லாங்கண்டார்கள்
 அதிதிபரதேசிக்கட்கு அன்னம்கொடுக்கிறதும்
 கூனர்குருடர் குறைக்கால் முடவருக்கும்
 ஆராய்ந்துபார்த்து அழுதுகொடுக்கிறதும்
 தருமங்களெல்லாந் தயவுடனே செய்கிறதும்
 இத்தனையுங்கண்டுஇயல்பான தூதுவர்கள்
 அமராவதியாளை யழைத்துவரச் சொன்னார்கள்
 இவளை நாமழைத்துப் போனோமேயாகில்
 தருமங்களெல்லாம் தவிர்ந்து விடுங்கண்டாரே
 அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்து விடுங்கண்டாரே
 என்றுசொல்லித்தூதுவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
 கையில்தழியைக்கடக்கவே போட்டுவிட்டு
 நின்றுபெருமுச்சும் நெடுமூச்சுந்தானெறிந்தார்
 அந்தநேரமேவந்தாள் அமராவதியானும்
 கண்டார்கள்தூதுவர்கள் கலங்கியிருக்கிறதை
 அமராவதியாள் அவர் முகத்தைத்தான் பார்த்து

வாருங்கள் மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்
 இத்தனை நேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
 அடியாளதனைபேரில் அபராதமுண்டுகண்ணர்
 என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இன்னமுதுகொள்ளமென
 அப்போது தூதுவர்கள் அடுத்தமொழியரப்பார்கள்
 இந்நேரம் நாங்கள் இன்னமுதுகொள்வதில்லை
 என்றுசொல்லி தூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
 வாருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
 கண்ணமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
 தாய்க்குத்தாயாய் நானிருக்கவுங்களுக்கு
 உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுமடியும் நான்தருவேன்
 அஞ்சாமல் நீங்க ஸன்னம் தான்பூசிக்க
 வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
 இவ்விடத்தில்யாமமுது புசித்தோமேயாமாகில்
 எங்களிடநாயனார் எழுதுவார்பட்டோலை
 ஆனதினால் நாங்க ஸமுதாபுசிப்பதில்லை
 இருந்தரசாஞ்சமென்று ஏகினார் தூதுவர்கள்
 வந்துவணங்கி மலரடியைத் தெண்டனிட்டுச்
 சித்திரபுத்திரரே சீமானே கேளுமைய்யா
 செட்டிச்சியாலெங்களைத் தீக்கழுவிற்போட்டாலும்
 செட்டச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாஞும்
 என்றுசொல்ல கணக்கர் இருகண்ணுந்தான் சிவந்தார்
 உங்களையுண்ண உபசாரஞ்சொன்னாளோ
 மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
 அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
 என்னோன்புகொண்டு என்றனையும்நினையாமல்
 பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
 தனிக்குறும்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவளை
 இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்று சொன்னார்
 என்றுசொல்லித் தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்ப

அந்நேரம்தாதுவர்க்கு அதிகோபமுண்டாகி
 இருப்புத்தடியெடுத்தார் ஏற்றதொருகிங்கிலியர்
 வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 நந்தவனம்வைத்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
 அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்கிறதும்
 சுத்திரங்கள்வைத்து தயவாக நடக்கிறதும்
 தருமங்களெல்லாந் தவறாமல் செய்கிறதும்
 கண்டார்கள்கிலிங்கிலியர் கவலைமெத்தவண்டாகி
 கையிற்றுடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
 தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
 அந்நேரமங்குவந்தாள் அமராவதியானும்
 வாருங்கள் மக்களே வாடியிருப்பானேன்
 அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
 பானகம்வாங்கிப் பசியாறுக்குடித்தார்கள்
 இப்போதில்லை யழைத்துமேபோனாக்கால்
 தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
 ஏதுகுறையென்று ஏகினார் கிங்கிலியர்
 சித்திராபுத்திரனே சீமானே கேளுமையா
 எங்களையும் நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
 செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்று சொன்னார்
 அந்நேரமக்கணக்கர்க் கதிக்கோபமுண்டாகி
 உங்களுக்கு கைக்கலி காட்டினானுதாரி
 பானகம்வாங்கிப் பதிவாய்க்குடித்தீர்கள்
 இதற்கோ அனுப்பிவைத்தே னென்றாரேயுத்தமனார்
 அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
 சினந்துமிகவுரைத்து சீறியேயப்போது
 மற்றுமொருவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
 பெற்றதாயெக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனை
 கொண்டகணவனை கொன்றகொலைப்பிராமணியை
 இவர்கள்தமைழத்து யேவினார்நற்கணக்கர்

அரைநாழிகைப்பொழுதி ஸமைத்தோடிவாருமென்றார்
 ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
 வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 மலையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
 தான்தருமங்கள் தயவாய்ந்தக்கிறதே
 இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான் மொட்டையனும்
 இவளொத்தனை தரும மினிதாகச்செய்தாலும்
 நாயனாருரைத்தப்படி நான்விடுவதில்லைன்றான்
 என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சீரி
 அந்நேரமேதானும் அமராவதியானும்
 தீர்த்தமுமாடித்தெருவழியே வருகையிலே
 பூனையாய்வந்துகுறுக்கிட்டான் மொட்டையனும்
 அப்போது செட்டிச்சி அதிககவலையுற்று
 துக்கமுண்டாகத் துடித்ததேவலதுகண்ணும்
 மயக்கம்பிறந்து மதிமறந்து அந்நேரம்
 ஏதோகொடுமை இனிகேட்கவேணுமென்று
 பூனைக்குறுக்கிடுதல் போந்தகூறல்லவென்று
 தருமங்கள் செய்வதிலே தப்பிதமுண்டென்று
 என்று சொல்லியம்மை ஏற்றதொருபாத்திரத்தில்
 அமுதுகறியை யப்போதுதானெடுத்துச்
 செய்கண்டியடித்துத் தெருவெல்லாந்தான் திரிந்து
 ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே
 சட்டத்திட்டமாகச் செய்தானேயந்நேரம்
 ஒன்றுந்தவறாமல் உள்ளபடியே நடத்தி
 வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
 இருக்கும்பதியிலே இயல்பாகத்தானிருந்து
 பேத்திமார்பாட்டிமார் பிரியமுடனே இருக்க
 பாலோடும் நெய்யோடும் பதிவாயமுதருந்தி
 சாந்தும்புனுகுஞ் சவ்வாதுதானணிந்து
 புஸ்பாதிகளைல்லாம் போதவேதான்குடிச்

சந்தோஷமாக வேதாணிருக்கும்வேளையிலே
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள் நடையில் வந்தார்கள்
 வாசற்படியில் வந்துநின்றாளாந்நேரம்
 கண்டமராவதியானும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
 இருபேரும் நீங்கள் இன்னமுதுகொள்ளுமென்றாள்
 சத்திரத்தில் வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
 அப்போதுகூற்றுவனு மானப்பிராமணியும்
 இந்நேரம் நாங்கள் அமுதுக்கொள்வதில்லையெனப்
 பலகாரம் நான்தருவேன் பதிலாக கொள்ளுமென்றாள்
 பலகாரம் நாங்கள் புசிப்பதில்லை என்றார்கள்
 என்னத்திலிச்சையென்று ஏந்திமையாள்தான்கேட்கப்
 பாலின்மேலாசையென்றாள் பிராமணியுமிப்போது
 பாலும்பழும் பரிவாக கொண்டுவந்தாள்
 காய்ச்சின பால்நாங்கள் கண்ணாரக்கொள்வதில்லை
 கண்காண்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றாள்
 இதுவுமொருசோதனையா வென்றுமனதிலெண்ணி
 ஆனாற்கறந்து அடைவாய்த்தருவேணன்றார்
 அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
 காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் குடுகுடெனழிவந்து
 கொம்புதனிலேறிக் கொற்றுவனுந்தாணிருக்க
 அணைவதற்கென்று அமராவதிவரவே
 அப்போதுபசுக்கதிகோபமுண்டாகி
 காடிகழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லையென்று
 வைக்கோல்பிடுங்கி வாரியே வைக்கயிலே
 குத்தியெடுக்க கூரியகொம்பதனால்
 இருந்தாள் அமராவதியுமிகக்கலங்கி
 கதறுத்தொடுத்தாளே காரிகையாளாந்நேரம்
 ஏங்கியமுதாள் எமலோகந்தான்றிய

தர்மங்கள் செய்ததிலே தான்கெடுவதுண்டோ
 பொல்லாதகாலமாய் பூனைகுறுக்கிடவும்
 துர்க்குறிகள் காட்டினதுஞ் சோதனையுமண்டாச்ச
 ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
 எண்ணாதென்னி யேங்கியுயிர்பிரிந்தான்
 கொல்லவந்த கூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 பாசக்கயிறும் பருவலையும்தானெடுத்து
 கட்டினாளப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
 இரும்புத்தடியால் இறக்கமற்றுத்தானித்துப்
 பார்ப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிறுபிடித்து
 அடித்தானே கூற்றுவனும் அமராவதியாளைக
 காமவல்லியென்றுமொறு காற்றுவந்துவீசிடவே
 ஆகாயமின்னொளியு மதிகோபத்தோடுவர
 இரும்புத்தடிமறிந்து இரக்கமற்றுத்தான்விழவே
 பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான்தெறிக்க
 அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியுந்
 திடுக்கிட்டு நின்று தடுமாறியந்நேரம்
 இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தானே
 இவளைநாம்விட்டுவிட்டால் இயல்கணக்கரேதுசொல்வார்
 கோபித்துக்கண்டுசீரிக் கொலைக்கழுவில்போட்டிடுவார்
 எப்படித்தானிவளைக் கொண்டுபோவோமென்று
 இருபேறுமாக நினைத்துமேதாழுணர்ந்து
 வலைக்கயிறுதானெடுத்து வய்யவேதான்பூட்டிக
 கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையையந்நேரம்
 கண்கள்தெரித்துவிழிக் கட்டியிழுத்தார்கள்
 கொண்டவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர் முன்பாகச்
 சித்திரபுத்திரருஞ் சீறியேயேதுசொல்வார்
 தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
 என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
 காட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தாதர்கிட்டவுந்தான்

பின்கட்டாய்க்கட்டிப் பிடரியிலேகுத்துமென்று
 செப்புத்தாணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
 உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
 அமராவதிக்கு அதிக்கோபமுண்டாகி
 தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலானும்
 சித்திராபுத்தினார் சீமானார்தாம்கேட்டு
 செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
 அந்தபடிஅவர்கள்செய்ய அமராவதியானும்
 பானகமென்று பதிவாக்தான்குடித்தாள்
 இதையுமறிந்தாரே இயல்பான நற்கணக்கர்
 மழுவையுங்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
 சந்தனச்சேறாகத் தான்குளிரச்சியானதுவே
 அப்போதொருகாற்று அவனிதனில் வந்தடித்து
 கயிறுதெரித்துக் கடுந்துரந்தான்விழவே
 கணக்கருக்கப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
 முந்நூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டுடே
 கல்லுங்கற்றுங் கார்முள்ளுந்தான்படவே
 கட்டியிழுங்களென்றார் கணவிழிகள்தான்பிதுங்கி
 இந்தபடிகாடெங்கும் இழுக்கிறார் தூதுவர்கள்
 அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்ச
 பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்ச
 புட்பங்கள்தான்சொரியும் பூஞ்சோலையுண்டாச்ச
 சாந்துபனுகுசவ் வாதுமணன்தான்வீச
 தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
 இந்திரலோகம்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
 வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
 தருமங்களானதெல்லாந் தற்காத்துநின்றனவே
 வந்தகாற்றுக்கூடக் கயிறுத்தெரித்ததுவே
 ஒடிவந்ததுாதுவர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
 பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்ச

ஆனையைக்கட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
 இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
 செப்புத்தூணோடே சேர்த்து இருக்குமென்றார்
 கொல்லரைக் கூட்டிவந்து குறடுகள் தான்காய்ச்சி
 காய்ச்சிப்பிடுங்கவுமே கம்மாளர் வந்துநிற்க
 அமராவதியு மபயமிடத்தொழுதாள்
 கண்கள் தெறித்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றான்
 தண்ணீரதவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலானும்
 ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிதம்பெறவேதான் கொடுத்தார்
 பன்னீசலமாகப் பாங்குடனேதான் குடித்தாள்
 அதையும் அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
 இரும்புலக்கையாலே யடியென்றாருத்தமனார்
 அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீரிடவே
 வீரிட்டசத்தம் விலமனார்தாமறிந்து
 சிருட்டித்தாரந்நேரம் செட்டிச்சிநோகாமல்
 மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
 காற்றும்புயலுங் கனமாகவந்திடவே
 செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேர்த்தளிர்த்ததுவே
 கொல்லர்முகமுங் குளிர்ச்சிமிகவானதுவே
 தாமக்குழலானுந் தற்சொருபமாயிருந்தாள்
 இன்னமொருவபாய மெடுத்தாரேயுத்தமனார்
 அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
 செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிறுத்தி
 கைகள் தனைப்பின்னாங் கட்டாகத்தானிறுத்தி
 உச்சிமயிரை யொருமிக்கந்தானவகிரந்து
 மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையால்முகந்து
 ஆனைதனைகொண்டிடற் அவிழ்த்துவிடுமென்றுரைத்தார்
 இந்தமொழிகேட்டுடனே ஏங்கினாள் பைங்கொடியும்
 அப்போதுதாதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
 தருமங்களசெய்ததெல்லாம் தழைத்துமிகவோடிவந்து

காற்றும்புயலுங்கடுகெனவே தானித்து
எல்லோரையும் தூக்கியெறிந்ததே பூமியில்
அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கார்
அட்டைக்குளத்தி வழுந்தவேதன்னுமென்றார்
மரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைக்குளத்தி வழுந்திநிற்கும் பாவிகளும்
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருத்தி மணந்ததேயக்குளமும்
செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராயிழையை
வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்க
அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாப்பிள்ளை நின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
பிள்ளையையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்துக்
கண்ணீரதுடைத்துக் கடுகவனுப்பினாளே
ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினாள் பிள்ளைதனை
உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான் போட்டு
ஆட்டவேண்டுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியும்ப்போ சிவனை நினைத்தமுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்குந்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான் முறிந்து
ஓடியேதாதுவர்க் களாருவருமேகாணாமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசக்காற்று அதிகோபமாய்வந்து
செக்குந்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிய
ஓடினார்தாதுவர்க் களாருவருமேதான் காணோம்
அமராவதியானு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைக்கேட்டவுடன் கணக்கிரண்டுக்கிவந்து
அமராவதியாளை யழிநரகில்தன்னுமென்றார்

நரகத்தைகண்டாளே நல்லதொருமாதும்
 நரகத்திலே கிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
 செட்டிச்சிப்பார்த்தவுடன் சிவலோகங்கேர்ந்தார்கள்
 நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினவே
 அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநந்தகணக்கர்
 என்னென்யெயும் பிண்ணாக்கும்எடுக்கவென்றாரவள்தலையில்
 விற்றுவரச்சொல்லி விடைக்கொடுத்தாரந்நேரம்
 அந்நேரம்தூதுவர்கள் அவள்தலையிற்றானெடுத்து
 ஏழுதெருவும் இயல்பாகக்கூறிடவே
 கொள்ளுவாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
 பட்டணத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
 புண்ணியரைச்சுற்றும் புகழ்ந்தறியாப்பாவியிடம்
 என்னென்யெயும்பிண்ணாக்கும் மினிவாங்கக்காலமென்று
 செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைதானடைத்தார்
 தெருவுகளெல்லாம் சேரவேதான்சுமந்து
 கழுத்துத்தெறிக்கக் கண் உண்டைதான்பிதுங்க
 அமராவதியானும் அநியாயமென்றழுதாள்
 அய்யகோதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்தோமே
 இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேன் வரவேணும்
 விதியைநினைத்தந்தனர் வீதியில் வந்தவுடன்
 அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடி வந்து
 என்னென்யெயும் பிண்ணாக்கும் இறக்குமென்றாளப்போது
 அந்தக்கணமே யிறக்கினாளாயிழையாள்
 தண்ணீரதவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலானும்
 நீரமோர் பெருக்கி நிறையவே கொண்டுவந்தார்
 கொண்டுவந்தமோரைக் குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
 தாகந்தெளிந்துகளை தீர்ந்தாள் செட்டிச்சி
 பிராமணியுமப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
 அமராவதியாள் அருகிருந்து கேட்கலுற்றாள்
 அன்னமேதேனே அமராவதியாளே

நீயெத்தனைதருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரரைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில்வையாமல்
இயமதருமர்வாசலிலே இருந்துகணக்கெழுத
பசுவின்வயிற்றிற் பாலகனாய் வந்தவரை
அகத்தில்நினையாமல் அநியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுத
புண்ணியனார்வந்து பிறந்தறியானே
இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளாவும் புத்தியில்லை
அவரை நினையாமல் அவதிமிகப்பட்டாயே
அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானு முலகெங்குந்தான்றிய
கூட்டுவந்தேயுன்றனைக் கோணிகள் செய்கின்றார்
என்றே பிராமணியும் எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
சித்திராபுத்திரராம் சிவனார் பெருங்கணக்கர்
பாவடுண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தாரே
காணாதகாட்சியெல்லாங் காட்டி வைத்தார் சீமானும்
அவரைநினையாம லல்லலெல்லாம் பட்டேனே
அறியாமல் நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில் விழுந்து மலரடியைத் தெண்டனிட்டு
அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
செய்பிழைபொறுப்பீன்று சொல்லியே தெண்டனிட்டாள்
கணக்கரப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திரும்பி திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து வேகமெல்லாந்தான் தணிந்து
என்னை நினைத்ததினாலும் இனிவருமெப்பிறப்பும்
இவஞக்க நற்பலனு மினிகொடுப்போமென்று சொல்லி
எல்நானங்கள் பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினார்காண்

ஸ்நாணங்கள் செய்து தவக்குறையுந்தான் முடித்து
 சிவனை நினைத்து திரு நீருந்தானனிந்து
 சித்திரபுத்திரரே சீமானே யென்று சொல்லி
 கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள் வந்து நின்றாள்
 அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையைவரவழைத்து
 திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான் சொரிந்து
 பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான் கொடுத்தார்
 ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான் கொடுத்தார்
 எல்லாப்பதமு மினிமையாய்த்தான் கொடுத்தார்
 அந்நேரமேதானும் அமராவதியானும்
 தருமத்தையெல்லாம் நான் தவறாமல் செய்திடவும்
 தன்னையிழுத்துவந்து இடருகள் செய்வானேன்
 வகைவிபரமாக வசனிக்கவேண்டுமென்றாள்
 அப்போதுநஞ்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
 உன்னாலேயென்பே ரூலகமெல்லாந்தானறிய
 செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
 என்னோன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள் தானடைவார்
 இந்தவிரதம் எடுத்திலாப்பாவியற்கு
 நீப்பட்டதண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
 அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
 உன்னாலேமோட்ச மடையவென்றே உன்னைநான்
 கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள் கேட்டிடுவாள்
 அறிவித்தால் நானுமப்படியே நடப்பேனென
 சொல்லுகிறேன் கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
 சித்திரமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
 சித்திரைக்குச்சிரையில் சீரார்பவரணையில்
 பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
 ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
 ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்முழுகி
 திருநீறணிந்து சிவனையிகவணங்கி

சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
 சாந்தாற்றரைமெழுகிச் சந்தனத்தால் கோலமிட்டு
 வாழைக்கரும்பு வான்கமுகுவாழையுடன்
 பழக்குலைகளாலே பந்தற்கால்தானிறுத்தி
 மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
 பலகைதனைப்போட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
 வேழுமுகத்து விநாயகனைமுன்வைத்து
 பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின் விளக்கேற்றி
 நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
 அடைக்காயுவெற்றிலையு மன்புடனேதான் படைத்து
 கடலைதுவரைமுதல் காராமணிப்பயிறும்
 பயிறுவகையுள்ளதெல்லாம் பாங்குடனேதான் படைத்து
 பலகாரவகைகள் பாங்காக செய்துவைத்து
 பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதானும்வைத்து
 பொன்னினெழுத்தானியுடன் புத்தகமும்கூடவைத்து
 உப்புகற்பூ முள்ளதெல்லாம் தான்படைத்து
 என்னுபருத்தி ஏற்றதொரு முத்துக்களும்
 இத்தனையும் நன்றாய் இயல்பாகவைத்தபின்பு
 புதுப்பானைதன்னிலே பொங்கலிட்டுக்கீழிறக்கி
 திருக்கண்ணமுதங் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
 புத்திருக்கு நெய்யும் பொறிக்கறியும் மோர்க்குழம்பும்
 கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
 தயிருமுறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
 நேமநிட்டையாக நைவேத்தியம்செய்து
 அரகராவென்று அடிபணிந்துதொண்டனிட்டு
 தூபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள் செய்துநன்றாய்
 சூடன்பணிமாறி சூழக்குறவையிட்டு
 வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
 ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 ஆசிரியர்தன்னை அன்புடனேகூட்டிவந்து

கட்டாகநன்றாய்க் கதைகள் படிக்கவைத்து
 இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைதான்கேட்டு
 கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
 இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
 இந்தகதையை எழுதிப்படித்தோர்க்கும்
 எல்லாபதமுங் கொடுப்போநாமேந்திமூயே
 புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுண்டாகும்
 மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள் தழைத்திருப்பார்
 இந்தபடிகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே
 நாயனாருரைத்தபடியே நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
 தப்பாமல் நோன்பிருந்து தவம்பெருவோ முத்தமரே
 சித்திராபுத்திரரேசீமானே நீர்கேள்ளீ
 உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
 இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
 என்கர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
 சித்திராபுத்திரர்க்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
 பூலோகத்திற்குப்போய்ப் பொருந்தவேதான் வாழ்ந்து
 தருமங்களொல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
 போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளன்றார்
 நுறுவயதிருப்பாய் நூற்றாண்டுசென்றபின்பு
 உன்னையுந்தானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
 ஆனதினால்நீடி மாக்கையழியுமன்னே
 பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்ல
 அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
 அப்பால்நடக்ககு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
 கூரியகொம்பதனால் கொன்றபயந்தாலும்
 இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூடாமல்
 கண்ணீரொழுகிக் கதறுதேநற்பசுவும்
 அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
 ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான் கூடி

கூப்பிட்டமுது கோவிந்தாவென்றிடவே
 ஆண்டிபரதேசி அநியாயமென்பதுவே
 அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
 செய்யுஞ்சடங்குக ஸௌக்ஷீக்கரமாய்த்தான் முடித்து
 மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்குட்டி
 பட்டுமுடுத்திப் பட்டாடைமேற்போட்டு
 மாலைக்கழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்து
 பூந்தேருங்காட்டிப் புத்தமலங்கரித்து
 வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழக்கி
 குரவைத்தனைமுழக்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
 அமராவதிக்கூட்டை யானதொருபூந்தேரில்
 வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழக்கி
 மயானக்கரையில் வகையாகப்பந்தலிட்டு
 சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
 கருமங்கள் செய்தார்கள்காரிகைக்குமப்போது
 கொள்ளிகள்வைத்து குட்முமுடைத்தார்கள்
 இந்தப்படியாக விருக்குமந்தத்தருவாயில்
 வாய்க்கரிசிப்போட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
 அமராவதியாளை அனுப்பினாரந்நேரம்
 மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேவியரும்
 கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
 செடிச்சிதனக்குச் சீவன்பிறந்ததுவே
 நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
 சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
 திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
 நன்மையும் தின்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
 காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சீமானே
 படாகபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர் சீமானே
 இப்படிநினைந்து ஏங்கினாளுத்தமியும்
 அடுக்கின கட்டையெல்லாம் ஆலபோல்தழைத்திடவே

அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
 உற்றார் உறமுறையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
 போஜுனம்பண்ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
 தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
 நாயனார்தம்நோன்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
 நாயனார்தம்மிடத்தில்நன் றாயறிவித்தாள்
 தருமராஜாவும்போதானுமிகப்பயந்து
 ஸ்திரீபுருஷாள்தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
 சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
 சித்திரைக்குச் சித்திரையிற் சீராய்பவரணையில்
 பறையோசைகேட்டுகும் பதம்பெற்றோமென்றுசொல்லி
 பூலோகத்தினுள்ளே புகழ்ந்துமனுஷரெல்லாம்
 நாயனார்திருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள்
 என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிடவே
 பலகைகளைப் போட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
 நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
 தேங்காய் பழங்கள் சிறக்கவேதானும்வைத்து
 சர்க்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
 பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதான் படைத்துப்
 கறிவகையுள்ளதெல்லாங் கட்டகத்தான் படைத்துப்
 பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்துத்
 திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்த்தானும் வைத்துப்
 புத்துருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
 தாபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்ய
 தெண்டனிட்டுத்தான் பணிந்து திருநீறுதானணிந்து
 ஏங்கிப்பரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
 உத்தமனார்தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
 இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைத்தார்
 பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லவென்று
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத் தான்பார்த்து

எந்தன்பிறப்புவளர்ப் பெல்லோருந்தாமறிய
 என்னோன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
 வேணுமென்றுநினைத்து மேன்மையுள்ள செட்டிச்சி
 அமராவதியாளை அன்புடையமாதரசை
 வரவழைமுத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
 சொன்னபடியவரும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
 பூலோகத்தினுள்ளே புகுந்துமனுஷர்க்குரைத்தாள்
 விரதமிருந்து விஸ்தாதாரங்செய்துவைத்தாள்
 எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
 சிவனாருமப்போது சிந்தையிலேமிக நினைந்துப்
 பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்தின்றானமைத்து
 புத்திரார்நற்பிறப்பை பூவைமிகநீயும்
 பூலோகந்தான்றியப் போய்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
 பாப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியுங்
 கையிற்பிரம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமும்
 தானெனுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
 எதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
 என்னுடனே நீரும் உரைத்திடுவாய் உத்தமியே
 அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
 நாயனார்திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
 அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
 தயங்குறோமென்றாள் தாமக்குழலானும்
 அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
 கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
 நாட்டுக்கணக்கர் நமனார் பெருங்கணக்கர்
 பூலோகத்திலுள்ள புகழார்ந்த மனுஷருக்கு
 நன்மையும்தின்மையும் நடுவெழுதுவேணுமென்று
 எமதர்மருவாயிலிலே யிருந்துகணக்கெழுதுவதும்
 பிறப்பும்வளர்ப்பும்பேரான நல்வளமும்
 தவத்தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்

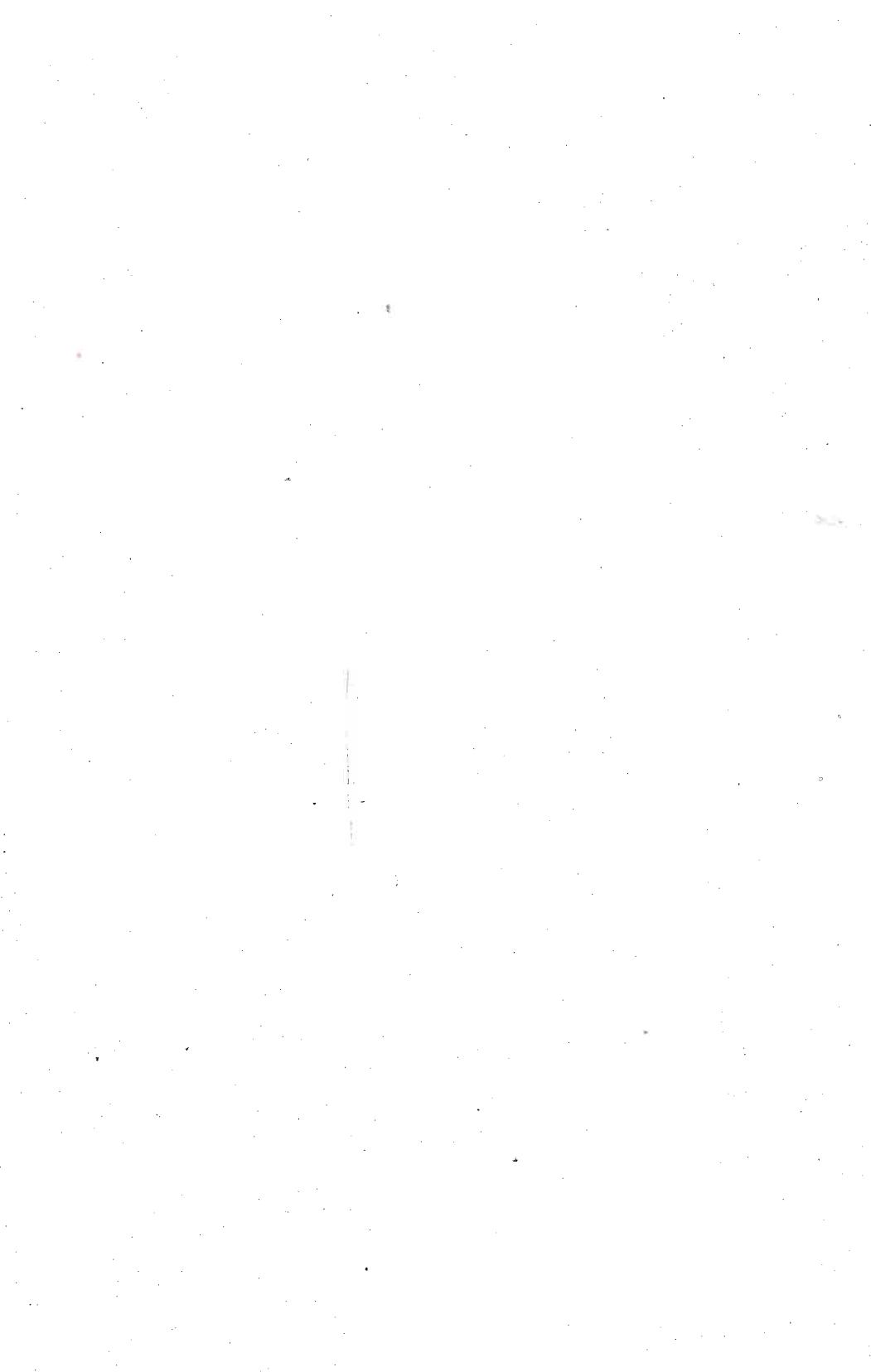
தவத்தருமைகண்டு சந்ததியாள் வந்ததுவும்
 பசுவின் வயிற்றில் பாலன்பிறந்ததுவும்
 சம்புதலத்திற்றாமரையாயிருந்ததுவும்
 எல்லாக்கதையும் எடுத்துரைத்தாள் பிராமணியும்
 புத்தகமுந்தானும் பொன்னெழுத்தாணியுடன்
 கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபைபுடனேயிருந்து
 தெண்டனிட்டுத்தான் பணிந்து திருநீறுவாங்கிவிட்டார்
 சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான் கொடுத்தார்
 அடைக்காயும் வெற்றிலையும் அன்புடனேதான்கொடுத்தார்
 மாலைகமுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய
 ஆபரணபூஷணமு மன்பாகத்தான் கொடுத்தார்
 இப்படியேவரிசைபெற்று ஏகினாள் பார்வதியும்
 புத்தினிடத்திற்குப் பேரான தொருசேதியெல்லாஞ்
 சிவனாருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகள்ந்து
 செப்பினாள் பார்வதியும்சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
 பூலோகந்தோன்றப் போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
 புத்திரரும்படியே புகழ்ந்துமிகக்ததொழுது
 இயமரிடம்வருவதற்கு ஏற்றவிடைவாங்கி
 புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
 இந்தக்கதையை இன்பமாய் கேட்டவுடன்
 அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகி
 செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
 நாளுக்குநாளதிகம் நன்றாய்த்தழைத்ததுகான்
 கேட்போரெல்லோரும் கிளைகளுடன் வாழ்ந்திருந்தார்
 நினைத்தபடிமுடித்து நீலேவாழ்ந்தார்கள்
 அமராவதியாட்கு ஆண்டுபலசென்றதுவே
 நோன்புகள் செய்தாட்கு நூற்றாண்டுசென்றவுடன்
 சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைத்தனிலேதரிந்து
 நோன்புமறவாமல் நூற்றாண்டுதானிருந்தாள்
 அவளையுமிங்கே யழைக்கவேவேணுமென்று

கூட்டோசொர்க்கத்திற்கு கூட்டிவரவேணுமென்று
 புந்தேரனுப்பினார் புண்ணியனார்ன்புடனே
 அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்
 நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்ததனால்
 சிவலோகம்போகிறேன் சகுத்துள்ளபுண்ணியரே
 நோன்பு விரததை நுனுக்கமாய்த்தாண்றிந்து
 ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
 கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையை
 பயபக்தியாயிருந்துபலன் பெறுங்கள்புண்ணியரே
 என்றுமிகுச்சொல்லி ஏற்றதொரு உத்தமியும்
 அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
 தானதருமங்கள் தயவாகத்தான் கொடுத்தாள்
 பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்ந்ததிவந்தாள்
 சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான்முடித்துக்
 கூட்டோடே சொர்க்கத்திற்கு கூடுகிறேனென வுரைத்தாள்
 இந்தபாடிசொல்லியிருக்குந்தறுவாயில்
 அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபுந்தேரும்
 அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
 இருபேருமொன்றாய்ஏறினார் தேர்மீதில்
 சிவகணங்கள் வந்துதேர்கொண்டுபோனார்கள்
 பூமாரியாகபொழிந்தார்களாந்நேரம்
 பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
 சொர்க்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
 சித்திராபுத்திரரைச்சென்றுமே தெண்டனிட்டு
 சிவனோடுமையாளைச் சேரவேதெண்டனிட்டு
 சிவனாரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
 தருமங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்பிழக்க
 புத்திரருமப்படியே பொருந்திப்பிறப்பதற்கு
 பிரமாவைப்பார்த்துப் பிறப்பிக்கச்சொல்லினர்காண்
 அந்தநேரம்பிரமாவும் அகமகிழ்ந்து கொண்டாடி

தலைமகளாகவே பிறப்பித்தாரந்நோம்
 தருமராசாவையுந் தலைமகனாய்ப்பிறப்பித்தார்
 ஒருவருக்கொருவர் ஒப்படிரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
 அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதாரமம்
 புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்து நடத்தினர்காண்
 அன்னக்கொடிகட்டி யடைவாகத்தான்வாழ்ந்து
 தவறாமல் நோன்பு தானிருந்தாரதுபாரத்து
 எல்லோரும் அந்நோன்பைத் தானிருந்தாரதுபாரத்து
 ஆனபடிவாழ்ந்தே ஆண்டுநூறாண் பின்பு
 சித்திராபுத்திரருந் தேரையனுப்பினர்காண்
 கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லை இருவரையும்
 இன்னுமந்தான் பிறக்க வேணுமோஏந்திமையே
 என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்க
 இறப்பதுவும் பிறப்பதுவும் இனியெனக்கு ஆகாது
 கலியுகங்கள்வந்து கலந்ததோபுண்ணியரே
 நட்சத்திரபதி நலமாகவருஞுமெனச்
 சிவனாரிடத்தில்வர செய்திகள்தானுரைத்து
 அந்நேரம்பிரமா அப்படியேசெய்துவைக்க
 நட்சத்திரபதத்தில் நன்றாகவாழ்ந்திருந்தார்
 இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கேட்டவர்கள்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேருன்றி
 முங்கில்போலன்னைசுற்றம் முசியாமல் வாழியவே
 பூலோகமெல்லாம் பொருந்திமிகவாழியவே
 எல்லோரும் நன்றாக இனிதாக வாழியவே
 சித்திரபுத்திரனார் சீமானும் வாழியவே
 பொன்னினமுத்தாணியுடன் புத்தகம் வாழியவே
 நிலத்துள்ளமாந்தர் நெடுங்காலம் வாழியவே

- அமராவதி கதை முற்றிற்று -

எமது ஆன்மீக நால்கள்

தோத்திரத்திரட்டு	95.00
திருவாதவூடிகள் புராணம்	150.00
கவசத்திரட்டு	75.00
வைகுந்த அம்மானை	110.00
கந்தபூராணக் கதை	100.00
சைவ வினாவிலை I,II	100.00
சைவ வினாவிலை I	20.00
பஜனாவழி	95.00
சித்திராபுத்திரநாயனார் கதை	80.00
சோதிட வினாவிலை	200.00
அர்ச்சனை மாலை	40.00
கோவில் வழிபாட்டு முறை	25.00
சைவநெறிக்கதைகள் - தொகுதி 1	50.00
சைவநெறிக்கதைகள் - தொகுதி 2	50.00
மாரியம்மன் தாலாட்டு	10.00
துர்க்கை வழிபாடு	10.00
ஸ்ரீ மாருதி கவசம்	15.00
திருவிளக்கு வழிபாடு	10.00
கேதாரகேளரி விரதம்	15.00
கந்தசள்ளி கவசம் (ஆறு கவசம்)	15.00
தோத்திரத் திரட்டு (தினசரி வழிபாடு)	25.00
திருக்குறள் (மூலம்)	20.00
திருவெம்பாவை	15.00
பிண்ணையார் கதை	15.00
கிருஷ்ண கவசம்	10.00
நித்தியகருமாவிதி	5.00
நவராத்திரி பாமாலை	15.00
திருவாதவூடிகள் புராணம் (பொருளுடன்)	300.00
தோத்திரப் பாமாலை	150.00

ஆன்மீக நால்களின் கருவூலம்

வெட்டலைக்கும் பத்திரிகைம்

320, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு- 11

தொலைபேசி : 2334004

விலை ரூபா :
80/-